

AGRICULTURA

Una euga amb el seu mulat

SUMARI:

La mosca de la fruita, per R. Sala. — Els Sindicats i les Societats Anònimes, per M. Rossell i Vilar. — Mal de ventre en el bestiar de peu rodó, per R. Malés. — Les màquines arrencadores de patates, per Tomàs Auli. — Les infeccions del melic, per Feliu Vilalta. — La mutualitat ramadera i el Crèdit Agrícola, per Avi. — La destrucció de cadells i tota mena de larves o cuques subterrànies, per Manuel Codina. — Guix cru i guix cuit, per Joan Montfort. — La conservació dels vins a l'estiu, per J. Artigala. — Alimentació de gallines, per L. Gallinat. — La magnèsia, per Eudald Freixes i Armentera. — Noticiari. — El Mercat.

I RAMADERIA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
Plaça de Catalunya, 17

LLIBRERIA CATALONIA
BARCELONA

ENCICLOPEDIA AGRÍCOLA

Premiada por la Academia de Ciencias Morales y Políticas
y por la Sociedad Nacional de Agricultura de Francia

publicada bajo la dirección del

Profesor G. WÉRY

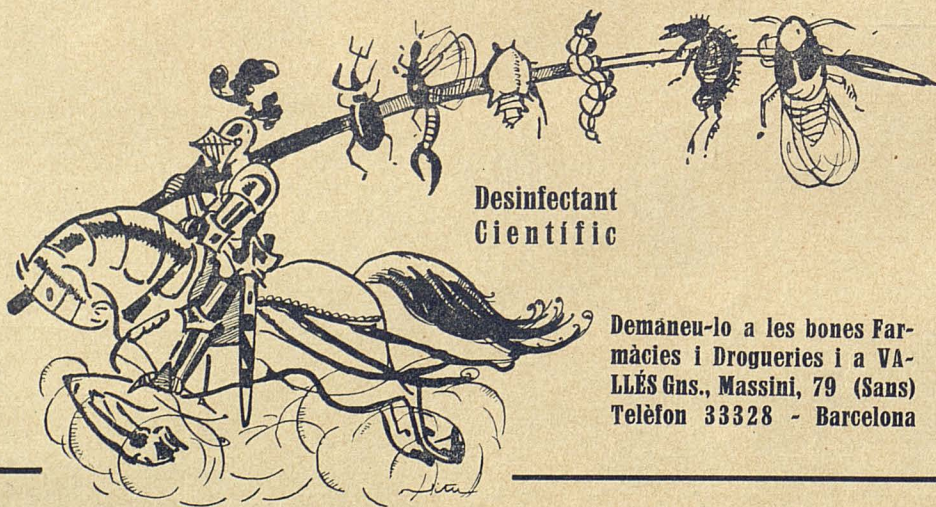
Formará una colección de tomos en octavo, de 400 a 700 páginas cada uno, profusamente ilustrados,
los cuales se publican sin orden determinado por ser independientes entre sí

En la ENCICLOPEDIA AGRÍCOLA que ofrecemos al público agricultor de España y América están expuestas todas las materias científicas indispensables para el laboreo de la tierra, cultivo de las plantas, aprovechamiento del suelo y técnica rural, mediante la estricta aplicación a la Agricultura y Agronomía de ciencias tan importantes como la Botánica, Química, Meteorología, Hidrología, Geología, Microbiología y Entomología. También trata acabadamente de las materias de especialización agrícola referentes a los diversos ramos del cultivo, como abonos, cereales, prados y forrajes, plantas industriales, arboricultura frutal, leguminosas comestibles, silvicultura, viticultura, invernáculos, enfermedades de las plantas, etc. No se ha olvidado en esta ENCICLOPEDIA la producción y cría de los animales en sus diversas especialidades de ganadería, avicultura, apicultura, sericultura, alimentación, higiene, etc. Complemento necesario de todos estos conocimientos son los volúmenes relativos a la ingeniería agrícola, que trata de las máquinas, motores, material de labranza, irrigaciones, construcciones rurales, agrimensura, zootecnia, etc., etc.

De esta Enciclopedia van publicados 62 tomos, los cuales pueden adquirirse lujosamente encuadernados en tela al precio de 10 a 18 pesetas cada uno, según sea su volumen

Solicítese el Catálogo general de la Sección de Ciencias, Arte, Historia, Literatura, Agricultura, etc., a la Casa

SALVAT EDITORES, S. A. 41 Calle de Mallorca-49 : BARCELONA

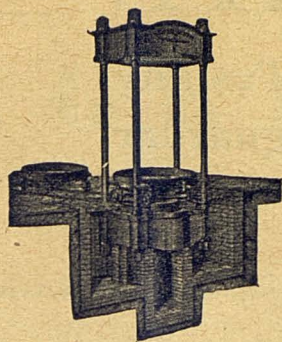
Desinfectant
Científic

Demaneu-lo a les bones Farmàcies i Drogueries i a VALLÈS Gns., Massini, 79 (Sans)
Telèfon 33328 - Barcelona

LISOL

VALLÈS G.^{NS}

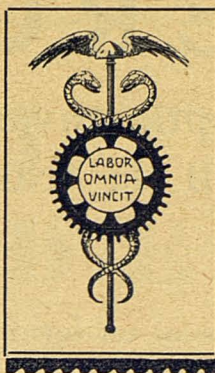
L'únic que pot combatre eficaçment totes les plagues del camp i dels arbres fruiters
Indispensable per a la curació de tota classe de mals del bestiar.

TALLERS PFEIFFER

A. CASAJUANA PFEIFFER, Enginyer Industrial
PERE IV, 109 - Casa fundada en 1855 - BARCELONA

Fundició i construcció de maquinària en general - Especialitat en maquinària per a elevació d'aigües - Fabricació d'olis - Elaboració de vins - Bombes de pistó per a totes les aplicacions - Premses i bombes hidràuliques - Trens de sanejament - Arades - Molins de vent - Cilindres de paper per a calàndries - Tuberries Preses i vàlvules de totes classes, etc.

Comprará

sempre amb el màxim de comoditat i economia si es serveix dels grans magatzems

JORBA

Manresa i Barcelona

ELS MES IMPORTANTS D'ESPANYA

GRANJA "CARLES"

PALS • • (PROV. DE GIRONA)

IMPORTACIÓ DE VAQUES I
VEDELLES DIRECTAMENT
DE SUISSA

GRANS EXISTÈNCIES

PERE CARRERAS BOFILL
TÈCNIC AGRÍCOLA E. S. A. B.

NOGAT

PRODUCTE ESPECIAL MATA-RATES

El mata rates "Nogat" constitueix el producte més còmode, ràpid i eficaç per a matar tota classe de rates i ratolins. Es ven a 50 cèntims paquet i a 10 pessetes la caixa de 25 paquets a Barcelona, Farmàcia Gelart, Princesa, 7, Drogueries Vidal i Ribas i en les principals farmàcies i drogueries d'Espanya, Portugal i Amèriques.

Producte del Laboratori SOKATARG
Carrer del Ter, 16-Telèf. 564 S. M.-Barcelona

NOTA.—Dirigint-se i ensems enviant per Gir Postal o segells de Correus l'import més 50 cèntims per despeses de remesa, a Laboratori, a volta de correu, verifica la remesa de la comanda

PINSO ENSUCRAT

MARCA "MORAVIA"

Per a tota mena de bestiar

INSUBSTITUIBLE
PELS PORCS, CA-
VALLS I VAQUES

Altament nutritiu i lleugerament laxant!

Evita moltes malalties!

PROSPECTES I
MOSTRES GRATIS

Facilitem 10 k. gratuïtament
a qui desitgi fer un assaig

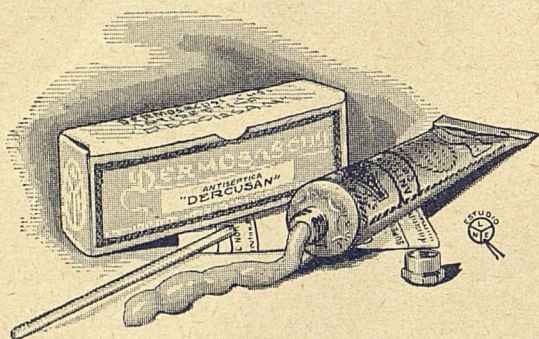
LA MORAVIA, S. A.

Miguel Angel, 90 - BARCELONA

“DERCUSAN”

Antisèptic envasat en tubs d'estany,
és fàcil de transportar i guardar.

Té aplicació en ferides i processos infectats tant en les persones com en els irracionals. Mata els paràsits (polls, puces, etc.) És insubstituïble per a tractar aquestes afeccions en l'aviram, gossos, gats i altres animals domèstics. Desinfecta i cicatritza les picades dels tàvecs. No és metzinós ni irritant.

ES VEN A LES FARMACIES

Tub petit 1'60 pessetes - Tub gran 3'65 pessetes
Tub per a Clíniques i Veterinària 7'70 pessetes

Marca Registrada

Higiènic
Econòmic
Perpetu

Pràctic
Trans-
portable
Estètic

La darrera paraula en la colombicultura
El criador desmuntable per a coloms

“COLOMCRIA”
PATENTAT

És indispensable en el seu colomar
si vol treure profit i trobar
plaer en la cria de coloms

Demandar informes i catàlegs a:
T. GAZA I COSTA - R.^{da} St. Pere, 47-Barcelona
Concessionari exclusiu de les Patents Fornaguera del

“COLOMCRIA”

Visitar el pabelló que tenim en el pati del Palau d'Agricultura de
l'EXPOSICIÓ DE BARCELONA

Adquiriu els llibres a

**Llibreria
Catalònia**

Plaça Catalunya, 17
Telèfon 12456

BARCELONA

AGRICULTURA I RAMADERIA

DIES DE SORTIDA: EL 15 DE CADA MES
UN SOL NÚMERO: 1 Pesseta

DIRECTOR:
M. ROSSELL I VILAR

SUBSCRIPCIÓ: BARCELONA, ANY: Ptes. 9
FORA: Ptes. 10 ESTRANGER: Ptes. 11

La mosca de la fruita

AQUESTA plaga dels cucs dels préssecs i altra fruita, va adquirint importància, i cal que seriosament hom se'n preocupi.

Totes les dades que es van reunint de la passada temporada, concorden a donar idea de l'enorme extensió que ha agafat enguany, i de la rabiosa virulència amb què ho ha devastat tot.

La famosa pera d'Aragó, tan estimada al mercat de Barcelona, ha estat enguany, per causa de la maleïda mosca, una completa fallida.

Ja no cal dir de les comarques del migdia de Catalunya. Fins les més fredes han tingut enguany aquesta pesta. De l'Empordà, la Selva, la Cerdanya, de tot arreu hem tingut notícies de la seva presència. A l'Urgell creiem que ha tingut més virulència que en cap altra anyada. El préssec és la fruita en la qual ha fet més estralls. Però un cop aquesta s'ha acabat, llavors l'abundància de mosques ha hagut de dipositar ous en la fruita que hi havia. Als primers dies d'octubre feia pena de passejar per les hortes de vora el Segre, i veure el podrimener de peres cucades dessota els perers. Pot ben dir-se que no s'han pas aprofitat un 10 per 100 de les peres d'hivern. També una mica, encara que no tant, les pomes. Els caquis, les atzeroles, les figues, eren completament inaprofitables.

Cal tenir en compte aquesta graduació de preferència. Mentre hi ha préssecs, ben poc ataquen les altres fruites. Pomes i peres d'hivern col·lides cap a mig setembre, s'han conservat molt millor, sense que s'hi trobés un sol cuc de mosca, que no pas les col·lides i guardades més tard, és a dir, entrat octubre, quan ja el préssec ha desaparegut. També la diferència entre el nombre de pomes i peres atacades per la mosca

és molt notable: és infinitament major l'atac en les peres que no pas en les pomes.

Igualment, és de notar que mentre els préssecs queden fets un podrimener durant l'estiu, al seu mateix costat les prunes són sols atacades en nombre completament negligible.

Aquestes preferències són ben notables, i es poden constatar no sols en la mosca, sinó en altres insectes. El pulgó llanós o cotonet, de la pomera, ataca amb molt diferent intensitat unes o altres varietats. Hem fet observacions que ens fan creure que la primera generació de corc de pomes i peres, ataca molt preferentment les pomes, tant que les peres en són lliures fins cap allà a primers o mitjans de juliol.

Pel que es refereix a la mosca de la fruita, un mitjà de defensa per a algunes espècies, com pruna i poma, i fins la pera a l'estiu, és el de tenir en els fruiterars d'aquestes espècies alguns presseguers intercalats, que facin d'atracció de la mosca, com si diguéssim una mena de parallamps.

Suposant que això fos pràcticament eficient, romandria encara en peu el problema per als presseguers mateixos. En aquests no és pas difícil de veure préssecs sense senyal de verol, completament verds, només que a la meitat del tamany definitiu, i, no obstant, completament cucats i podrits.

El remei practicat de collir mig verolat, i enviar-lo al mercat, és una cosa que no fa sinó desacreditar el producte, i que portarà abans de poc a què la gent es resisteixi a comprar préssecs, per mor de la repetida experiència d'altres anys, de comprar fruita aparentment sana, bonica i bona, i que si la guarden se'ls converteix

en un pilot de fems, i si proven de menjar-la després de comprada, els causa vòmits de tanta bellugadissa com hi troben dintre.

No pot ésser! La solució de collir verdós, amb plena consciència que el cuc és dintre, i que el mort se'l carregarà el pobre consumidor incaute, és una pràctica suïcida i estúpida, que sols pot practicar el panxacontent que només creu en avui, i no espera el demà; és pràctica del més ensopit conservadurisme, que per esgotament cerebral tem d'enfrontar-se amb els problemes vius de cada dia.

Cal remoure's per tal de trobar solució a aquest problema. En depèn de moment ésser possible o no la producció de préssecs, que té actualment la importància dels mercats espanyols, i la que de mica en mica va prenent i prendria en els mercats estrangers. I si seguim pel pas d'ara, a no trigar s'haurà fet impossible la producció de fruita d'hivern, que vol dir, potser, una servitud d'aquesta fruita a l'estranger, o sinó un major consum de fruites com és ara plàtans, que no tots són espanyols, i encara que ho fossin, representarien de totes maneres un ingrés de menys en les nostres comarques pageses.

De moment, el remei més eficaç ha d'ésser la restricció del comerç de fruita atacada. Ha de

privar-se l'expedició de fruita que estigui massa feta malbé, i la que estigui sols picada o que es temi que n'estigui, ha de sotmetre's a esterilització abans d'enviar-se. Entenem que aquesta serà la precaució més eficient per salvar algunes comarques, i fins per a reduir l'extensió de la pesta en les altres.

S'ha de curar de fer-hi interessar primerament els mateixos pagesos en aquesta qüestió. Ells han d'ésser els millors col·laboradors. Després cal que el públic en general es capaci d'aquesta necessitat. Aconseguit això ja no cal dir que la decisió dels governs a obligar aquesta pràctica seria cosa descomptada.

Això és el més important a fer si es vol obtenir algun èxit. Tota la resta de destruir sistemàticament la fruita infectada, d'usar caça mosques o pinsos emmetzinats, en una paraula, tots els sistemes fins ara coneguts, són incomparablement menys eficaços. Ultra la seva ineficàcia pròpia tenen el defecte d'ésser més difícil que siguin aplicats en general i extensivament, que no pas el de controlar les expedicions que ja se sap que forçosament han de passar per uns ferrocarrils, o per uns ports, i que per tant és considerablement més fàcil de vigilar i ésser-ne exigint el compliment.

R. SALA

Els Sindicats i les Societats Anònimes

II I ÚLTIM

UNA política natural no té necessitat de cap impulsió externa. L'economia agrícola ha d'ésser la resultant de la mateixa vida rural, sense cap força que l'obligui a decantar-se en un sentit determinat. Quan una política econòmica pren una determinada orientació forçada, moguda per una entitat o per una persona, en fallar aquests elements generadors, fallen també les institucions que han creat. La política, com tota cosa social, hauria d'ésser impersonal, és a dir, que en qualsevol moment la direcció i l'execució poguessin passar a noves mans, sense sotragades.

Vegeu una comarca agrícola on els conreus són tradicionals. Cada dia es mor un vell o altre; una generació substitueix a la generació

precedent i els conreus semblen curats per la mateixa mà. La política econòmica centrada, hauria d'ésser així: absoluta continuïtat accionant.

Pocs són els Sindicats que es puguin vanagloriar d'haver influït en la marxa agrícola d'una comarca. Qui ha mantingut el to de la producció ha estat la masia, o concretament el cap de casa. I això per la raó que l'interès a mantenir els camps en plena producció, ha estat un interès directe i immediat. És a dir, en una comarca, l'acció col·lectiva representada pel Sindicat, és la que hi té menys participació.

La política econòmica agrària hauria de basar-se en el fet primordial, o sigui el que manté a través de les generacions la continuïtat de la

producció. Tota empresa en la qual els interessos no siguin palpablement immediats, no escau — ens sembla a nosaltres — a la psicologia econòmica catalana.

Nosaltres voldríem veure al costat dels Sindicats el gran comerciant, en la forma més potent que es coneix, o sigui, la Societat Anònima. Aquestes dues entitats no haurien d'estar en competència, sinó en complement.

Els Sindicats haurien d'existir, principalment, com centres de defensa professional, i haurien de continuar la tasca més generalitzada que realitzen actualment, la de compra, per a distribuir a llurs socis les matèries que el pagès ha de menester per a la ramaderia i l'agricultura.

La part de transformació i venda dels productes hauria d'anar a càrrec de Societats Anònimes. Cada comarca hauria de tenir una o més Societats Anònimes, que s'ocupessin de la fabricació de productes de la collita, i altres Societats Anònimes purament comercials, o bé que una sola Societat realitzés ambdues funcions, la industrial i la mercantívol.

Què pretenc amb això? Encaminar en primer lloc les vocacions comercials o industrials a llur destí. El pagès que avui porta un Sindicat de transformació o venda, que fa deu o vint anys que el dirigeix, què ha guanyat? Deixem a part els disgustos, puix que tractem un problema econòmic. Res. Les seves quarteres d'oliva o de gra, o les càrregues de raïms, han valgut unes poques pessetes més. Si aquest home ha posseït veritables condicions industrials o mercantívoles, l'eficàcia de les mateixes han estat molt reduïdes.

Una economia ben centrada, raçada si es vol, ha d'aprofitar tots els elements econòmics, i cada home ha d'ocupar el seu lloc. L'actual president o director de Sindicat es troba impedit de donar un pas, sense que els companys de junta o una reunió general aprovi les seves decisions. Mancat de capital, no podrà especular en la venda; fallat de mitjans per a cercar nous mercats, haurà de vendre els productes sempre en el mateix lloc. En aquesta forma l'economia agrícola de les comarques es torna estantissa.

Però, si als homes d'aptituds mercantívoles o industrials se'ls deixa les mans lliures, com les té el gerent d'una Societat Anònima, si aquesta és forta de capital, no haurà de vendre tan sols a determinats mercats, sinó que cercarà el mercat que ofereixi millors condicions. El capital li permetrà de tenir en llocs estratègics sucursals o corresponsals, que a tota hora informaran de la marxa del mercat dels respectius països.

Una cosa anàloga es pot dir pel que fa referència a la transformació dels productes. Un industrial apte, al corrent de la ciència o de la tècnica i en relació amb les necessitats del consum, produirà no segons rutina, com han de fer els empírics i els mancats de capital, sinó d'acord amb la demanda del mercat i amb les conveniències de la Societat.

Un Sindicat — se'ns dirà — és en el fons una obra altruista. Ho accepto. Però ací estem discutint d'economia. És més, repeteixo que crec formalment que l'actuació del Sindicat és necessària, però limitada en l'aspecte que hem dit abans.

Qualsevol que no reflexioni el que diem, pensarà que volem sotmetre l'agricultura a unes quantes Societats Anònimes. L'agricultura ha de conservar la seva independència, però l'agricultura en la indústria i en el comerç no hi ha de fer res. Són, agricultura, indústria i comerç, tres activitats completament deslligades. Voler circumscriure-les totes tres a l'acció del Sindicat, equival a què cap d'elles mení una vida esplèndida.

En la Societat Anònima, el gerent, per regla general, és l'amo. Fa i desfà al seu gust, és a dir, té tota la llibertat d'acció. I bé, a cada comarca hi ha mitja dotzena de persones amb aptituds industrials, o mercantívoles suficients per a menar la vida d'una poderosa Societat Anònima, persones que avui vegeten en el petit comerç o en la fabriqueta, o en la direcció d'un Sindicat. Aquestes persones haurien d'ésser al davant de Societats Anònimes.

Les Societats Anònimes — diran els pagesos — no farien més que escanyar-nos, és a dir, pagarien els productes de la nostra collita a un preu reduïssim. El gerent que pagués un centim més car qualsevol mercaderia es desqualificaria. La Societat Anònima que pugui repartir un dividend de 25 per 100 no s'ha d'acontentar amb un 24. És la llei econòmica; és el deure del gerent.

Així els beneficis de les Societats Anònimes que vós preconitzeu — dirà un agricultor, una mica esparverat — hauran d'ésser a costa dels pagesos. Evidentment — respondríem nosaltres. No sols els grossos beneficis, que voldríem per a les Societats Anònimes, haurien d'ésser a costa dels pagesos, sinó també a costa dels consumidors, si això fos possible. La raó d'ésser d'una Societat Anònima és, particularment, donar uns forts dividends als accionistes, i la millor Societat Anònima és la que realitza beneficis més importants.

Els beneficis que percep una empresa privada no els hi regalen pas. Se'ls ha de guanyar. Si la Societat Anònima és industrial i obté del seu capital un fort interès, és que fabrica a més baix preu que els altres industrials i fabrica millor. D'ací una exigència que la Societat imposaria als agricultors d'obtenir cada dia millors productes i per consegüent progrés de la tècnica agrícola. Si la Societat Anònima fos comercial, aquesta indicaria als pagesos la qualitat de plantes o fruits que haurien de conrear, i per tant producció d'acord amb les necessitats dels bons mercats. No sols les Societats Anònimes vindrien a restringir, tot el que poguessin, els preus dels productes que ha collit el pagès, sinó que imposarien, quasi obligatòriament, un progrés i una perfecció en els productes rurals.

La perspectiva de la creació de Societats Anònimes que nosaltres preconitzem, com es pot veure, no és gaire falaguera per al pagès. I així passarà inevitablement a seguit que s'implantin aquestes empreses. A l'Urgell tenen d'això un exemple. La Sucrera de Mananguens paga sempre un preu força baix per la remolatxa.

Hi ha, però, una manera de convertir les Societats Anònimes d'escanyapagesos a protectores dels agricultors i de l'economia agrària en general. I és, senzillament, que les accions de les Societats Anònimes siguin totes dels pagesos i fins, si legalment pot ésser, dels pagesos de la mateixa comarca, i intransferibles.

L'accionista d'una Societat Anònima no realitza altra feina que la del soci a un Sindicat: deixa que els que són capaços de portar-ne la direcció, que la portin.

En una paraula: el que el pagès perdria com a agricultor, ho guanyaria com a accionista. I mentre el Sindicat, per la seva naturalesa, és d'acció limitada, la Societat Anònima, amb el camp lliure, podria aportar major vitalitat a la cosa rural i evitaria, per l'eixamplament de la seva acció, les crisis periòdiques a les quals tant ha de tributar l'agricultura, tot creant noves modalitats de cultius i de productes per tal de satisfer l'activitat industrial i mercantívol de la Societat Anònima.

Si aquestes Societats es fundessin amb capitals aliens als agricultors, llavors aquests farien santament de reforçar els Sindicats agrícoles, els quals, com hem dit, una de les seves principals missions és la de defensa dels interessos rurals.

Però, fóra molt més pràctic que les Societats Anònimes comencessin organitzades pels mateixos pagesos, és a dir, amb capital propi dels agricultors. Si así es realitzés, una de les conseqüències lògiques fóra l'autoeliminació del pagès o ramader inepte. La Societat o no li acceptaria els productes o els adquiriria a un preu més baix, mentre que el bon agricultor veuria recompensat els seus esforços, puix que a millor producte majoració de preu.

Jo veig en la potent Societat Anònima l'estímul al treball i la recompensa al bon productor; jo veig en la Societat Anònima l'harmonia social de les comarques i la cristallització definitiva per a la millora individual i per a la puixança de la riquesa del nostre país.

M. ROSSELL I VILAR

Mal de ventre en el bestiar de peu rodó

UNA de les afeccions que més sovintegen en el rossam és, indubtablement, el mal de ventre. Aquesta malaltia es manifesta per dolor, pèrdua de l'apetit i impossibilitat de treballar.

El mal de ventre sol començar de repent. Si apareix durant el treball, l'animal no s'hi fa amb l'aire acostumat, es para amb freqüència i moltes vegades es queixa amb un gemec. És freqüent que l'animal, tot i estant enganxat, es tiri a terra. Si és a l'estable, deixa de menjar, es tira enrera, fent-se aguantar pel ronsal, ras-

pa a terra amb una pota, es mira el flanc, es toca el ventre amb un peu de darrera, els seus llavis i narius fan ganyotes expressives del dolor. S'ajeu molt poc a poc per a tornar a aixecar-se a seguit; a vegades, quan és ajegut, té els membres estirats com si patís de rampa, o bé, es rebolca amb violència i dona cops a les parets. No és pas estrany veure'l assegut com un gos, amb gemecs llastimosos. Aquesta última actitud denota que els dolors són molt violents.

Per regla general, l'apetit desapareix, la di-

gestió es para i llavors sol aparèixer la meteorització o rebotiment. La meteorització és deguda a la formació anormal de gasos en els budells; comença en el flanc dret i poc a poc guanya tot el ventre, de manera que el cos de l'animal sembla un bot ple.

L'animal ha suspès la urinació, però no les ganes d'orinar; de tant en tant fa acció de pixar i orina algunes gotes tan sols. La defecació és nulla; algunes vegades expulsa una mica de femta completament avellanada.

La circulació i la respiració són accelerades; les orelles, el nas i les extremitats dels membres es refreden, mentre que certes parts del cos suen.

Si la malaltia va per bon camí, els dolors s'atenuen, l'animal comença d'orinar, amb la defecació s'expulsen molts gasos, les cames es comencen de calentar, passen els suors i l'apetit torna a reaparèixer. L'estat general es millora, l'expressió de la mirada torna al seu posat normal i quan es parla al malalt, escolta com de costum.

Quan el mal de ventre empitjora, els moviments desordenats i la inquietud de la bèstia augmenten; els narius s'engrandeixen; els ulls són més oberts, les nines es dilaten; el pols és filiforme; la respiració molt dificultosa; la pell suada i el cos i les extremitats fredes.

La majoria de les indigestions provenen d'haver menjat o begut excessivament. El mal de ventre d'aigua és degut a haver begut massa d'un cop, o bé que l'aigua era massa freda. Un excés de menjar, principalment de faves i fins d'alfals en els animals que no estan acostumats a aquest farratge, poden causar un mal de ventre. El canvi ràpid de règim passant del sec al verd, o el contrari, també pot ésser causa d'indigestió. Els farratges verds plens de rosada, les granes amb molta terra, els aliments florits, rancis o fermentats, són també causants de l'afecció.

Els mals de ventre més forts i que no es poden guarir, són els originats pel nusament de budells, per les úlceres i les invaginacions.

A tot animal malalt de mal de ventre se li posarà una manta damunt del cos i es passejarà una mica. Si l'animal vol ajeure's, s'entrarà a l'estable, on se li donaran bones fregues a les cames i als ronyons. Si les fregues es fan amb aiguarràs són més eficaces.

Mentre es fan les fregues, es prepara una beguda. En un litre d'aigua bullent es tira una trentena de brots de camamilla, un punyat de te o de cafè i a més un quart de litre d'aiguardent, o mig litre de vi. Es fa prendre a l'animal aquesta beguda així que és tèbia, per mitjà d'una ampolla (les de xampany tenen el coll molt gruixut i són les que van més bé), la qual es fica pel costat de la boca on les barres fan una mena de pont, i per consegüent l'animal no pot trencar el coll de l'ampolla.

Cal donar aquesta beguda poc a poc, fent l'animal amb el cap enlaire, i fent massatge a la gorja, per tal que el líquid no es quedi en el fons de la boca. No donar mai la beguda pels nassos, puix que aleshores el líquid se'n va als pulmons i pot causar una pulmonia.

Cada mitja hora es donarà una ajuda composta d'aigua calenta 2 litres; sulfat de sosa 200 grams i la quantitat de sabó necessària per a fer l'aigua sabonosa.

Si amb tots aquests remeis la malaltia no es calma i encara l'animal empitjora, caldrà que el vegi el veterinari, per tal de practicar un tractament més enèrgic.

Quan els animals guareixen no es poden pas fer treballar a seguit, sinó que es tindran dos o tres dies a dieta i començaran a treballar de mica en mica.

En endavant, si el mal de ventre es repeteix sovint, el millor serà vendre l'animal.

R. MALÉS

**CAMISERIA, CORBATERIA,
MITGERIA, GENERES DE PUNT**

MAS I ROCA
CAMISERS

CASES ESPECIALITZADES PER A LA MIDA

PORTAFERRISSA, 24 - TEL. 17642
FONTANELLA, 16 - TEL. 12211

BARCELONA

Les màquines arrencadores de patates

EN totes les masies on es conrea la trumfa o patata hi hauria d'haver una arrencadora, si la superfície conreada fos tan sols d'una hectàrea.

Les arrencadores mecàniques tenen avantatge sobre la llaurada o l'aixada, perquè no fereixen el tubèrcul i deixen la mata a la superfície. No parlem ja de l'estalvi de mà d'obra que, com és sabut, tota mena de màquina estalvia molts braços.

Una arrencadora mecànica de les més senzilles està composta d'una mena de rella plana, que per la part del darrera es termina per una mena de graella clara. Un segon engrallat realitza la separació de la terra de la patata. Aquestes màquines no són pas cares.

Una altra mena de màquina és la de graella rotativa, la qual costa més diners que les del tipus anterior, però també són més perfeccionades. Aquestes màquines deixen la terra en tan bon estat, que quan darrera les patates es vol sembrar blat, no cal fer al terreny cap altra treballada.

Una altra màquina, en fi, és la de forques rotatives. Els dos sistemes d'aquestes màquines, el de graella i el de forques, es poden combinar.

La transmissió del moviment del fusell o eix motor es realitza en les rodes per engranatges cònics, o per combinació d'una cadena sense fi.

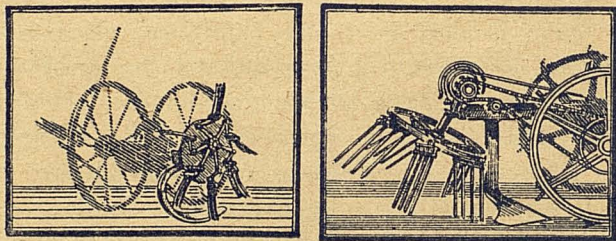
Cal observar que les arrencadores de forques enterren les mates de les patates i deixen el terreny net, i per consegüent la feina de collir les trumfes és molt fàcil.

Les altres màquines no colguen la patatera. Això, en certs casos, és un avantatge. Per exemple, si les plantes han estat atacades pel qualsevol malaltia criptogàmica, el més prudent és aplegar en el camp mateix les patateres i calar-hi foc, puix que així es destrueixen els gèrmens

de la malura. De no procedir d'aquesta forma, l'any següent, amb tota seguretat, la malaltia es reproduirà.

Ara, si, en virtut d'una rotació de conreus, en aquell camp no hi ha d'haver patates fins al cap de tres anys, l'enterrament de les patateres constitueix, indubtablement, un gros avantatge.

L'arrencadora de forques rotatives es compon d'una rella ampla i corbada que aixeca el rengle de patateres. Darrera la rella hi ha cinc o sis forques, muntades en una roda que comanda l'eix motor per un tren d'engranatges cònics i un arbre horitzontal. Les forques tiren la terra

a un costat i projecten les patates a la superfície. Les forques són fixes, a vegades articulades i mantingudes en la posició de treball més favorable per un excèntric, i dues bieletes. Aquesta màquina és tirada per dos cavalls, i essent lleugera, es pot fer molta feina.

Les màquines que acabem d'enumerar s'adapten a tota mena de terrenys, el mateix els forts, que els humits, que els pedregosos, que els secs. Però hi ha altres màquines encara, fabricades expressament per als terrenys propis al conreu de patates, que són els sorrencs, granítics o silícis. Aquestes màquines es caracteritzen per anar proveïdes de graella, separant neta-ment la terra de les patates, les quals cauen darrera i als costats de les patateres.

TOMÀS AULÍ

URALITA

**LA MILLOR TUBERIA PER A
CONDUCCIONS A PRESSIO**

Les infeccions del melic

UN gran nombre d'infeccions dels animals que mamen, poltres, vedells, cabrits, garrins i anyells, són degudes a la infecció del melic o cordó umbilical. La infecció es produeix a seguit d'haver nascut, i per regla general als primers deu dies després del part, o sigui, mentre el cordó del melic persisteix o quan encara no s'ha cicatritzat la llaga que es fa a conseqüència de la caiguda del cordó.

Entre les malalties que causa la infecció del cordó, cal citar en primer lloc la supuració del cordó, la qual es sol acabar per un abscess o per una flebitis. La flebitis umbilical (inflamació de les venes del cordó) és sempre greu, puix que determina diverses artritis (inflamació de les articulacions), com així mateix complicacions del pulmó i del cor. També la flebitis umbilical pot originar la inflamació de la bufeta de l'orina, amb formació de concrecions purulentes capaces d'impedir la sortida de l'orina.

La septicèmia dels nadons no té altra causa que la infecció del cordó umbilical, que permet el pas de microbis causants de la mort del petit als tres o quatre dies d'haver nascut, i a vegades en poques hores.

Quan la septicèmia dels nadons apareix en un estable, la majoria dels pollins i vedells que naixen es van infectant, i al cap de pocs dies moren. Hi ha masies on els microbis de la septicèmia s'han apoderat de tot arreu, principalment dels estables, que passen anys llargs sense poder salvar cap vedell.

Les artritis dels pollins són també una conseqüència de la infecció umbilical. Les artritis dels vedells poden reconèixer la mateixa causa, però a vegades són degudes a l'avortament epizòtic. Les artritis són contagioses, igual que la septicèmia dels nadons, i així que la malaltia ha aparegut en un estable, si no s'hi posa remei, ja no s'hi mou.

La diarrea dels lletons és també una manifestació del melic infectat.

Per tal d'evitar la infecció del cordó umbilical, causa de tantes malalties, s'ha de fer el següent. Així que neixi un animal es tallarà el melic a 10 centímetres del ventre, lligant-lo abans amb un cordill o beta untada de tintura d'iode. Amb un pinzell es pinta de la mateixa tintura tot el cordó i melic. Si no es té tintura d'iode, el cordill es fa bullir amb aigua salada, i amb aquesta mateixa aigua es renten el cordó i el melic.

Abans de néixer els petits es canviarà tot el jaç i es posarà un bon tou de palla neta. Si abans hi ha hagut algun cas d'infecció del cordó umbilical, caldrà defumar l'estable i desinfectar-lo amb cresil al 4 per 100.

La malaltia de la qual tractem apareix als estables on no es té en compte per res de la higiene. És molt rara en les explotacions en les quals abans de néixer els petits es desinfecten i no es plany el canvi del jaç, una o dues vegades diàries.

FELIU VILALTA

**Producte Tònic
Preventiu-Curatiu**
de las vaques de llet, dels
porcs, aviram i conills

REGENERADOR DE LA SANG EN LES
CAVALLERIES, I BESTIAR RAQUÍTIC

Dipòsits a Barcelona: AN.^a VICENS FERRER - ESTABLIMENTS DALMAU OLIVERES I AN.^a VIDAL RIBAS (Passeig Born)

Salmites

MARCA REGISTRADA

Fàbrica: Sant Pere, 33
BADALONA

**Combat ràpidament la
PESTE PORCINA**
i les malures dels garrins, ve-
dells, xais, gallines i conills

(PER A CADA RAMA LA SEVA
QUALITAT CORRESPONENT)

La mutualitat ramadera i el Crèdit Agrícola

EN seguir el moviment actual dels Sindicats de Catalunya, és ben bé que el pagès brega per defensar-se contra els que pretenen ofegar-lo. Quin exemple més formós de sindicació no dóna el petit propietari, l'arrendador com el parcer! Per comprovar-lo cal solament clavar una llambregada als Sindicats i altres entitats agrícoles que més prosperitat gaudeixen, i veurem que les que més es mouen i donen més fe de vida són les constituïdes per la gent pagesa, perquè aquesta és la que sent de debò les necessitats del camp. En canvi, les dels grans i mitjans propietaris, salvant excepcions ben honroses — ben repoques! — mostren una vida lànguida, fictícia; sols les de caràcter oficial, amb fortes ensopegades, fan de tard en tard alguna ardidesa. I és que hi manca la caldor de la llar camperola; d'ací ve que els organismes agraris de mutualitat ramadera, de tanta transcendència en la indústria agrícola, no hagin pres més increment.

En l'article «La mutualitat contra la mortalitat del bestiar» es plany en Josep Llovet que s'hagi fet poc fins ara a Catalunya, i diu que precisa cercar espills fora casa per a trobar entitats ben regides que ofereixin garanties contra la mortalitat del bestiar. No, senyor Llovet; no cal cercar a fora aquestes entitats; en el partit judicial de Tortosa hi ha des de fa bastants anys societats ramaderes de mutualitat contra la mortalitat que són models en el seu gènere.

A la ribera baixa de l'Ebre, el nombre d'animals de treball és crescut; a més les feines en els arrossars són ben fortes i precisen animals de preu. Si un cultivador té la dissort de morir-se-li l'animal, experimenta un perjudici ben greu; d'ací vingué la idea d'associar-se i constituir societats de socorsos mutus contra els accidents i la mortalitat d'animals de treball, i entre elles hi ha «La Protectora de Sant Antoni de l'Aldea», entitat composta en l'actualitat de 86 socis que porta una marxa ben formosa, si bé mancada de cooperativisme.

Els conreus de l'arròs i horta són conreus cars, ja que són del tot intensius, i per tant el pagès necessita un bon capital per sortir airós en l'empresa; sempre hom conrea més terra que li permeten els seus cabals i les seves forces, i forçosament ha de recórrer al crèdit personal;

llavors és quan s'enfanga, ja que hi ha un estol d'aus carnívores que aviat fan d'ell presa usurària amb un interès del 12 al 48 per cent anual.

Els préstecs solen fer-se de moltes maneres; el pagès comença a fer ús del crèdit al maig per a tornar el diner a primers de novembre i paga el 7 per 100, equivalent al 14. La majoria compra els adobs minerals al juny per a pagar-los al novembre a un sobrepreu de 5 pessetes per sac; un sac de sulfat d'amoniac val 35 pessetes, 5 de sobrepreu en cinc mesos, resultant un interès d'un 34 per 100, i es presenten casos, per sort no massa freqüents, en què falten pessetes per a acabar de segar i batre i s'ha de recórrer al préstec i pagar el 6 per 100 anual per un o dos mesos; d'ací ve que a la collita es fan vendes forçades i per sobreoferta de gènere es produeix una baixa en el mercat, en perjudici del productor i en benefici dels acaparadors i especuladors.

La germanor de l'entitat mutual de l'Aldea no és fictícia, i enterats dels avantatges del préstec oficial de Crèdit Agrícola, interès mòdic—4 i mig per 100—, facilitats de renovació del crèdit, en assemblea general es va prendre l'acord de posar-se dins la reglamentació del que exigeix «El Servicio Nacional del Crédito Agrícola», és a dir respondre la Societat, solidària i mancomunadament, de tots els préstecs que es sollicitin, sempre presentant com a garantia prenatària els animals assegurats.

Segons el Reial decret de 22 de març de 1922, en el títol VIII diu:

«De los préstamos con garantía prendaria para facilitar la venta de los productos agrícolas en condiciones de precios normales.»

»Artículo 23. Se declara subsistente y formando parte del objeto y fines del Crédito Agrícola la concesión de préstamos hasta el 60 por ciento, como máximo, del valor del trigo, arroz, vino, lana, aceite producido que depositen los agricultores en garantía, por el plazo de tres a seis meses, prorrogables por otros tres a juicio de la Junta del Crédito Agrícola.

»Se amplían estos préstamos a las demás especies de cereales y leguminosas, al ganado de renta, al de labor y a cualquier otro producto

agrícola que, *debidamente asegurado*, pueda ser, a juicio de la Junta, base de firme garantía.»

Emparats, doncs, en aquest Reial decret, un soci es prestà a servir d'esquer i demanà un préstec de 400 pessetes amb garantia del seu animal, classificat dins la Mútua en 1.800 pessetes. Es trameté a Madrid la instància a primers d'octubre de 1929, amb l'aval del president i del secretari, i amb el V. B. de l'alcalde, del jutge municipal i del rector, és a dir, tal com ho mana el Reglament del «Crédito Nacional Agrícola», acompanyant-hi tots els certificats d'acta, etc., etc., i avui encara esperem que la illustre Junta dictamini.

Com sigui que d'aconseguir aquest crèdit la Societat podria ampliar la seva esfera d'acció, ja que s'estalviarien molts diners de rèdit i més que res no es malvendrien els gèneres, com també comprant al comptat es faria més negoci i redundaria tot en benefici del productor, la mutualitat s'hauria estès als animals de renda, que a la zona arrossera és ben nombrosa i que avui la tenim en expectativa, temerosa que una epidèmia fes interrompre la bona marxa de la societat mutual, es va demanar al Crèdit Agrícola com teníem la nostra sollicitud, i Madrid ens contestà:

«En relación con el préstamo que tiene solicitado esa Sociedad con garantía pecuaria y que tanto usted se interesa, he de manifestar que, efectivamente, a su debido tiempo fué estudiada por la Superioridad la referida petición, y, aunque no ha recaído acuerdo definitivo, debo anticiparle que las corrientes no son muy favorables al otorgamiento de esa clase de créditos.»

No es comprèn què vol la Superioritat: més garantia no hi pot ésser; animal assegurat, aval del préstec per la Societat en pes i petició d'una quantitat d'un 30 per 100 del valor real de l'animal. En canvi, el «Servicio Nacional de Crédito Agrícola» presta diners sobre productes de fàcil

alteració, que si no fos per l'honradesa proverbial de la pagesia, tindria cada saballó que cantaria el Credo.

És indubtable que si es recorregués a la Banca local s'aconseguiria el crèdit que es sollicita; però aquesta Banca, si bé donaria tants o més avantatges que el «Crédito Nacional Agrícola», en canvi resulta més onerosa, més cara, ja que l'interès del préstec fluctuarà al voltant del 7 per 100, i afegint-hi l'import dels timbres, segells, renovacions i tal volta correatge, anirem al 9 per 100, i això fa cavillar: és bo i el doble.

Però poc a poc es va lluny, quan hi ha voluntat i fermeza es té avançat molt camí, i vist, ja podem dir aquest fracàs amb el «Crédito Nacional Agrícola», s'està estudiant la implantació d'una Caixa Rural d'Estalvis, on el soci pugui aportar el diner que a casa no li guanya i perilla de fugir en frusteries, mentre que si més tard té necessitat de fer ús del crèdit, pugui comptar amb un capitalet mitjançant el préstec dinàmic, ja que l'estàtic és usurari per barat que sigui, i contrari als corrents comercials moderns, puix, com a tal a d'ésser considerada la indústria agrícola d'un conreu intensiu.

Manca sols un xic més de pressió, unes petites atmòsferes més d'entusiasme, car la germanor de cooperació està com una nebulosa, l'individualisme impera, i tractant-se de diners, tot són recels, que sens dubte es tractaran de vèncer en bé de la germandat mutual camperola; llavors es podrà suprimir en molt casos l'intermediari, i comprar muls o mules al seu veritable preu, no com avui a 45 i 50 unces, els vedells a 30 duros, i no com es paguen de 50 a 70 duros, com la venda de la carn i altres productes del camp al seu valor real; puix desapareguda l'argolla de la usura, que tantes malifetes ocasiona a la pagesia, estrenyent fins a l'ofec, els conreus seran més atesos i el benestar serà l'antídot eficaç de l'absentisme.

AVI

YOGHOURAT CONDAL

Li assegurarà l'èxit en la cria del ramat boví.

SOL·LICITI DETALLS I ANALISIS A

Passeig de Maragall, num. 16

- Telèfon num. 79254

- BARCELONA

La destrucció de cadells i tota mena de larves o cuques subterrànies

TOTS els agricultors saben, especialment els que conreen hortes, el mal que fan les larves, cucs i cuques i alguns insectes que nien sota terra.

La destrucció d'aquests animals amb els procediments emprats fins ara, es fa difícil. Ni els estris lluminosos, ni les tires de paper enganxoses, ni la caça directa, ni els aliments emmetzinats, no poden netejar un camp d'aquests animals tan perniciosos. La mort d'aquests paràsits únicament es pot assolir amb el sulfur de carbó. El tractament amb aquesta substància, per a fer-la en grans extensions de terreny és cara; per això no s'utilitza més que en hortes, lloc on, precisament, aquests paràsits causen més danys.

Quan una horta es troba totalment envaïda de cucs que hivernegen sota terra i que després destrueixen les collites hortícoles i fruïteres, cal procedir radicalment. Amb un pal injectador s'injecta a la terra, abans de la plantació, de 500 a 600 quilos de sulfur de carbó per hectàrea.

Els forats de la injecció es faran a una distància de 50 centímetres uns d'altres. Per a això va bé utilitzar un cordill amb nusos cada 50 centímetres. Per tal de desplaçar-lo menys sovint es fan tres injeccions: una, tocant el nus, i les altres dues, a una distància de 50 centímetres a dreta i 50 centímetres a esquerra. Així, quan s'ha d'alinear altra vegada el cordill, caldrà fer-ho a la distància de 1'50 metres. Procedint d'aquesta manera, en un metre quadrat hi caben quatre forats, o sigui, 40 mil forats per hectàrea.

La quantitat de sulfur de carbó a injectar es regula a voluntat. Les dosis d'aquest desinfectant solen ésser de 6 a 10 grams per forat, de manera que per cada metre quadrat de terreny correspon de 240 a 400 quilos de sulfur per hectàrea.

En els horts plantats també es pot sulfurar durant la vegetació, a raó de 15 a 20 grams per metre quadrat, repartits en quatre forats i a la distància de 25 a 30 centímetres de la tija de

la planta. Per a les plantes delicades, el sulfur ha d'ésser emprat a dosis més dèbils. En alguns casos fins serà convenient provar en una petita parcel·la la dosi necessària per a matar els insectes i al mateix temps no perjudicar les plantes.

La difusió del sulfur de carbó en el terreny es realitza millor com més nombrosos són els forats o les injeccions, puix que d'aquesta manera els vapors han de recórrer menys camí. Un altre avantatge encara dels forats nombrosos és que permet injectar menys quantitat de sulfur, i per tant el perill d'intoxicar la planta no és tan gros. Però, amb el nombre de forats o injeccions la despesa de mà d'obra augmenta. Aquest cas s'ha de resoldre particularment. S'ha de mirar si l'estalvi de forats no comportarà un perjudici a les plantes, seguit de falta d'acció contra els paràsits; també s'haurà de tenir present que una terra lleugera permet més la difusió dels vapors de sulfur que una terra argilosa. Així, excepte en terrenys excepcionalment favorables a l'acció del sulfur, caldrà sempre fer almenys 20.000 forats per hectàrea, i si es pot, 40.000 i tot. En les terres argiloses caldrà multiplicar els forats, mentre que en les permeables poden ésser bastant reduïts.

El tractament ha d'aplicar-se a tota la superfície, és a dir, a cada metre quadrat, sense preocupar-se de les plantes que pugui contenir, amb l'objecte que els vapors tòxics puguin obrar a tot arreu, tenint compte, però, que els forats no siguin massa acostats uns d'altres i de no fer-los massa prop de les plantes.

El pal injectador s'enfonsarà de 25 a 30 centímetres, segons la facilitat de penetració del sòl. Caldrà també introduir-lo verticalment, per tal d'obtenir una repartició uniforme.

Sovint es veu que després d'un tractament de sulfur, els cucs que es troben prop de la superfície són igualment vius, mentre que els situats profundament s'han mort. Això és degut a què els vapors de sulfur tendeixen a baixar i per

El Sindicat Agrícola de Sant Boi del Llobregat, té per a vendre a preu avantatjós: una Batidora, una Empaquetadora de palla i un motor de 40 HP. corrent a 220 v. alt. trif.

conseguint són més abundants en la fondària que en la superfície.

D'aquest fet en resulta que abans d'aplicar aquest tractament caldrà saber si el paràsit que es vol destruir es troba en aquell moment en la superfície o en la profunditat. A certes tempo-

rades de l'any els paràsits habiten a certa profunditat de la terra, i llavors és un moment oportú per a procedir al tractament, mentre que si viuen a la superfície, el tractament és completament ineficaç.

MANUEL CODINA

Guix cru i guix cuit

ALGUNES pagesos, en llegir la utilitat del guix com adob, dubten si han d'emprar-lo cru o cuit, i encara, aquells que no són de comarques guixoses, solen ignorar la diferència que hi ha entre aquest mineral cru o cuit.

El guix cru, que en algunes comarques s'anomena ges, és la pedra tal com surt de la muntanya. Aquesta pedra de guix és una combinació d'àcid sulfúric amb calç, la qual químicament es denomina sulfat de calç.

Quan la pedra de guix es fa coure en forns semblants als forns de calç, perd la seva aigua de cristallització i aleshores la pedra s'esmenussa fàcilment i pren una gran quantitat d'aigua. Si la pedra és reduïda a pols, constitueix el guix cuit, que és la forma utilitzada en la construcció. El guix cuit no difereix del guix cru més que per la quantitat d'aigua que ha perdut.

Sigui quina sigui la forma del guix, és igualment aplicable en agricultura, però entre el guix cru i el cuit hi ha una diferència de preu, la qual l'agricultor ha de tenir sempre en compte. S'ha de tenir present que un metre cúbic de guix cru pesa 2.000 quilos, i cuit, 1.200. O sigui, que hi ha una diferència de 800 quilos. Aquesta diferència és important a retenir, per als pagesos que tenen el mas situat en un lloc on els transports són dificultosos. Havent-se d'aplicar el guix en pols, resulta més car el cru que el cuit, perquè el treball de molta és incomparablement més gros en el cru que en el cuit.

El guix s'empra en cobertura en el terreny, junt amb altres matèries fertilitzants, les quals es colguen a seguit amb una llaurada.

L'acció del guix en la terra és la següent: activa la nitrificació de les matèries orgàniques i la descomposició de certes substàncies fertilizants que romandrien inertes en el sòl, com per exemple, el silicat de potassa i el fosfat de calç. És per això que quan els terrenys contenen naturalment guix en no gaire proporció, aquest minéral exerceix una funció benefactora. El guix en els terrenys que no en posseeixen, corregeix aquest defecte i tant per ell mateix com per la seva

acció a altres matèries fertilitzants, produeix excel·lents resultats en les plantes.

En la vinya el guix s'ha mostrat molt útil, quan aquesta vegeta en terrenys silicis i calcaris. En una hectàrea de vinya hi vàrem escampar els següents elements fertilitzants:

Nitrat de sosa	220 quilos
Sulfat de potassa	200 »
Superfosfat de calç	300 »
Guix	600 »

Una altra hectàrea de vinya en les mateixes condicions va rebre la mateixa fórmula d'adobs que l'anterior, però sense guix.

A la collita, els rendiments foren, per hectàrea amb guix, 5.136 quilos de raïms, i per l'altra hectàrea sense guix, 4.394, o sigui, 742 quilos de més per la vinya adobada amb guix.

L'any següent es va seguir tractant les dues hectàrees de la mateixa manera que l'any anterior. El pes dels raïms de la vinya tractada amb guix fou de 8.900 quilos; sense guix, 6.762. La diferència de producció fou 2.138 quilos.

Davant d'aquests experiments, es pot concloure que el guix és un adjuvant poderós per a la nitrificació de les matèries orgàniques. El guix aporta a la terra àcid sulfúric i calç, elements que componen una deu de fertilitat per als terrenys pobres en aquests elements.

Cal advertir, però, que el guix no s'ha d'emprar mai sol, sinó barrejat amb fems o adobs químics. El guix, per l'acció enèrgica que té en les matèries orgàniques i en els nitrats, empobreix ràpidament els terrenys d'aquests elements. Una terra que rebés durant cinc o sis anys només que guix, quedaria esgotada d'elements fertilitzants. Les collites serien bones, però la terra esdevindria estèril. Si, pel contrari, els elements fertilitzants que s'incorporen a les plantes són restituïts a la terra mitjançant els adobs químics o els fems, aleshores el guix facilita l'absorció de la planta i aquesta, millor nutrida, tradueix els seus efectes per una collita abundant.

JOAN MONTFORT

La conservació dels vins a l'estiu

EL fred i la calor tenen una gran influència en la conservació dels vins. Una temperatura baixa, com la de l'hivern, afavoreix la clarificació precipitant les partícules un cop ha terminat la fermentació, partícules que conjuntament porten el nom de mares, les quals estan constituïdes per matèries terroses, albuminoides, orgàniques, matèries colorants, tartres, llevadures, ferments i altres substàncies.

El nombre de tres trasbalsades es considera suficient abans de les fortes calors per a separar el vi net de les impureses que componen les mares. La primera trasbalsada s'ha de realitzar pel desembre, així que s'ha acabat la fermentació, la segona trasbalsada pel març i la darrera al maig.

Sense aquestes trasbalsades la calor risca de fer pujar les mares, enterbolint el vi, i de posar els ferments en condicions de medi ambient favorables a llur evolució, puix que llavors hi ha perill de determinar l'aparició de diverses malalties.

Els vins de grau baix, pobres de taní, o els vins més alcohòlics i pobres d'acidesa, són els que més risquen de sofrir les conseqüències de la calor.

Però no de tot té la culpa la calor. Els vins ben tractats i en els quals llurs principis constitutius són equilibrats, la calor els fa perdre l'eixutesa i l'aspror que tenien de bon principi. Els tanins es transformen i la matèria colorant perd el roig violaci per tornar-se un roig franc i de bon veure; els àcids es combinen en part en l'alcohol i donen naixença als èters, els quals desenrotllen el «bouquet» especial de cada vi, sota la influència de l'oxigen que penetra a través dels porus de la fusta. És a l'estiu que els vins maduren de pressa i adquireixen les qualitats que els avaloren al màxim. Breu: els vins esdevenen fins i de paladar delicat.

No obstant, si els bons efectes de la calor es manifesten en els vins curats degudament i ben allotjats, no succeeix el mateix amb veremes que

han estat atacades per insectes, per malalties criptogàmiques, podridura, vinificacions defectuoses o, senzillament, en cellers de males condicions.

És per això que abans de les calors fortes, és necessari revisar els vins, bóta per bóta, per tal de remeiar els que no segueixen un procés normal. Les regles que anem a exposar poden ésser d'alguna utilitat als celleristes.

Primera. Allotjar els vins en botam molt net i ensofrat, en cellers frescos i d'ésser possible de temperatura regular, i evitar la penetració de les males olors en el local. El celler és més fresc i la temperatura interior menys oscil·lant tancant les finestres durant el dia i obrint-les a la nit.

Segona. Tenir les bótes plenes reafegint-les quan calgui, a fi d'evitar l'acció de l'aire en la superfície del líquid i per consegüent del ferment acètic.

Tercera. Quan no és possible remplenar les bótes, caldrà fer que el medi ambient sigui inhabitable als ferments aerobis, saturant-los d'un gas antisèptic, com per exemple l'àcid sulfurós, obtingut per la combustió de sofre o per l'addició de bisulfit de potassa o de sosa, a raó de 4 grams per hectolitre.

Quarta. Untar amb vaselina els draps dels taps per tal d'impedir l'agror, i repetir la untada tantes vegades com sigui necessari.

Els draps que recobreixen els taps s'impregnen de vi per capilaritat, el qual, en contacte de l'aire, es torna agre amb molta facilitat i crea un medi ambient propici al contagi. La vaselina impedeix la capilaritat i evita que el vi es piqui.

Cinquena. Assegurar-se que els recipients vinaris no transpuïn, cosa que determinaria un desenrotllament favorable al picat.

Un dels mitjans que van més bé per a esterilitzar els vins i posar-los a l'abric de qualsevol ferment perjudicial, és la pasteurització. Per dissort els bons pasteuritzadors són escassos i aquest mitjà a penes s'empra pels propietaris. En cas

**EL MILLOR MATERIAL
PER A COBERTES**

que s'utilitzi la pasteurització, caldrà esterilitzar les bótes pel mateix procediment d'abans d'allotjar-hi el vi, o del contrari aquesta operació fóra completament inútil.

L'enterboliment, al contrari del picat, no té pas necessitat d'aire per a desenrotllar-se, puix que és causat per un ferment anaerobi. Ataca principalment els vins de raïms que han patit el mildiu, coxilis, podridura, o bé de poc grau, o mal fermentats. Si un vi perillós d'aquesta malaltia, caldria acidificar-lo a seguit a raó de 20 a 30 grams d'àcid cítric, i a més addicionar taní a la dosi de 10 a 12 grams, i per últim 10 grams de cola, tot això per hectolitre. Així que la cola

ha anat a fons entre els vuit i dotze dies, caldrà trasbalsar el vi a bótes ben ensofrades.

L'addició de 4 a 6 grams de metabisulfit per hectolitre pot substituir l'ensofrada de les bótes. També és recomanable la pasteurització, puix que en matant els ferments s'esterilitza el vi.

Prenent les precaucions que s'acaben d'indicar, no tan sols es conservarà el vi amb facilitat durant el període de les calors, sinó que s'augmentarà el valor comercial, afavorint la seva vellúria i el desenvolupament dels èters que engendren el «bouquet» i donen la finura i el paladar tan estimats dels bons bevedors de vi.

J. ARTIGALA

Alimentació de les gallines

LA ració diària de la gallina ponedora compren :

1.er Grans ; que poden ésser : blat, sègol, ordi, moresec, fajol, les quals, per regla general, es donen associades, com per exemple :

Civada	3 parts
Blat	2 »
Moresec	1 »
Moresec	4 parts
Ordi	3 »
Blat	2 »
Civada	2 »
Moresec	1 part
Civada	4 »
Blat	2 »
Fajol	1 »

Les granes que s'acaben de mencionar, totes molt agradables a les gallines, es donen sigui la meitat del total al matí i la resta abans d'anar a joc, o bé, totes a la tarda. La quantitat ha d'ésser 40 o 50 grams per cap i per dia.*

En països freds, on les gallines no poden sortir a fora els dies crus, les granes es distribuïran dintre el galliner, on el paviment serà cobert de boll, cosa que obligarà les gallines a gratar a terra, aconseguint així que practiquin un exercici molt favorable a la salut i a l'apetit.

2.^{on} Farines i segó. Les farines es donen barrejades, i millor que la moltura no sigui fina. L'ideal és tenir a casa un petit molí. Aleshores

es dona als animals les granes enteres, és a dir, la farina i el segó molts grosserament.

La barreja seca assoleix el favor de les grans explotacions. Hi ha menys feina a preparar els aliments i aquests no es tornen agres, com succeeix quan es donen humits. Hi ha, per tant, una economia de mà d'obra i l'estalvi que representa l'aliment que es fa malbé.

Heus ací algunes mostres de barreja :

Segó	1 quilo
Segones	1 »
Farina de moresec	1 »
— de civada	1 »
— de carn	1 »
Ostres granulades	0'100
Sal	0'050
Segó	3 quilos
Farina d'ordi	3 »
— moresec	1 »
— turtó cacauet	1'500 »
— de peix	1 »
— ossos	0'200 »
Sal	0'050 »
Segó	1 quilo
Segones	3 »
Farina d'alfals	2 »
— moresec	3 »
— civada	1 »
— peix	1 »
— ossos	0'200 »
Sal	0'050 »

Les farines seques no es poden pas donar en menjadors ordinaris, puix que les gallines en fan malbé molta. S'han de donar en tramuges, utensilis que a la vegada estalvien el repartiment diari de menjar.

Les farines i el segó humitejats tenen molta acceptació en les explotacions particulars o domèstiques, ja que aquests aliments permeten barrejats amb les restes de la taula i de la cuina, fer una calderada i obtenir una alimentació molt econòmica.

El règim de barreges humides exigeix que diàriament es llenci la ració sobrant i que es netegin bé tots els atuells.

3.er *Verdures*: tota mena d'aliments tendres i fullosos, com són les cols, enciams, escaroles, alfals, bròquils, etc., i també a l'hivern la carbassa constitueixen els farratges verds.

Aquests aliments, a més de portar en molta quantitat les vitamines de creixença i de reproducció, posseeixen gran quantitat de diversos minerals, particularment calç i ferro. La verdura

és un laxant, o sigui, que activa la digestió dels aliments i fa anar bé de ventre.

El verd es distribueix al migdia i es dona a voluntat. Uns cent grams per cap abasteixen les necessitats de les gallines.

A més de l'alimentació normal hi ha avicultors que opinen que les gallines abans i durant la posta han de rebre excitants per tal que les gallines ponguin més ous. No hi ha pas substància que pugui influir en l'ovari i permeti forçar la posta. L'activitat de l'ovari resulta del conjunt de les funcions orgàniques superexcitades. Així, tots els estimulants de la digestió, com són els pòlvors de genciana, gengibre, nou vòmica, canyella, sal, sofre i altres, poden ésser utilitzats en proporcions moderades.

Un dels excitants que diuen alguns avicultors que va millor és el donar una culleradeta de vi per cada gallina, barrejat amb els aliments. El vi també es pot donar als pollets en la quantitat d'una cullerada de cafè, però la meitat d'aigua.

L. GALLINAT

La magnèsia

FINS ara, es pot dir que no s'havia fet més que aplicar a la nutrició de les plantes i dels animals la química a l'engrós. En aquests els àcids aminats i les vitamines han demostrat plenament la seva importància. En les plantes els col·loides i les matèries a dosi ínfima han provat que constituïen a vegades el secret de grans collites.

La magnèsia és un dels elements que actuen a petita dosi i que la seva absència es manifesta per un dèficit en la collita. Una observació superficial mostra que les comarques riques en magnèsia, com Bretanya i les Costes del Nord de França, produeixen excel·lents patates i cavalls. La vinya de Chambertin i les cèlebres vaques holandeses de Frísia es troben en el mateix cas.

La majoria de les terres, però, es troben mancades de magnèsia. A Catalunya les terres riques en magnèsia són, precisament, aquelles de comarques molt secaneres o rocoses, com les costes de Garraf i alguns indrets de la comarca

Boques de l'Ebre, en les quals, per aquestes condicions a penes es fan conreus.

En canvi, en les terres apropiades al conreu, no sols a Catalunya, sinó a la major part del món, a penes existeix magnèsia, si primitivament n'hi havia en poca quantitat, com succeeix en gran part de terres verges, les collites successives, en el transcurs dels segles, ha acabat quasi per esgotar-la.

La importància de la magnèsia va ésser revelada així que començaren els estudis químics. En 1804, Saussure descobria la magnèsia en la constitució de quasi totes les plantes. Liebig i Boussingault, en 1843, atribueixen a la magnèsia un paper important, i la posen al costat de l'àcid fosfòric i la potassa. La magnèsia fou trobada en els teixits de les plantes d'una manera constant; també la posseeixen, encara que en petites quantitats, les terres més fèrtils. Ambdues constatacions havien de conduir forçosament a realitzar algunes experiències. Boussingault,

adobant un camp amb fosfat amoníac-magnèsic, obté en blat de moro un augment de 125 per 100. Georges Ville, privant un blat de magnèsia, redueix la collita a la quarta part. En 1910, J. Dumond ha pogut dir a manera de sentència: sense magnèsia no hi ha vegetació.

Així, la magnèsia passa a la categoria d'adob, és a dir, d'adob normal, d'adob que no hauria de faltar a cap conreu. La magnèsia està continguda en els adobs ordinaris, amb els quals forma combinacions amb l'azot i l'àcid fosfòric o amb l'azot nítric i la calç. La magnèsia és tant

més necessària al sòl, puix que les plantes són àvides d'aquest aliment, i en conseqüència d'una manera regular i normal hi ha d'ésser portada, igual que qualsevol altre adob químic.

Si la magnèsia ha estat força estudiada des del punt de vista de la nutrició de les plantes, en el bestiar no se'n sap res. Convindria que experiments sistemàtics es realitzessin per a saber positivament el rol de la magnèsia en l'alimentació dels animals i de passada en la resta de les funcions orgàniques.

EUDALD FEIXES I ARMENTERA

L'estronguïlosi dels anyells

ELS estrònguils són cucs petits, com trossos de fil d'empalomar, de 2 a 4 centímetres de llarg, que viuen en els budells dels xais. Aquests cucs hi són a milers i s'alimenten de la sang que xuclen. Ultra les innumbrables ferides que causen a la mucosa intestinal, cada vegada que fan una picada inoculen substàncies tòxiques que alteren la composició normal de la sang.

Els anyells atacats d'estrònguils es van debilitant, s'emmagreixen poc a poc, estan tristos i amb raó es diu que van perdent la sang. La llauna s'arrenca amb facilitat i la mucosa ocular o vena de l'ull és pàl·lida.

Aquesta malaltia és contagiosa. Els animals se l'encomanen pasturant en llocs on han estat altres animals que patien la mateixa malaltia. Tots els anyells atacats d'estrònguils amb els seus excrements eliminen ous dels cucs i aquests queden enganxats als brins d'herba, la qual pasturada per animals sans, els ous passaran a l'estómac dels anyells, on la closca es dissoldrà i el cuc que hi ha dintre l'ou serà alliberat i marxarà cap a l'intestí, i començarà de nou la funció de créixer i reproduir-se.

La manera més comuna, però, de realitzar-se l'evolució és que l'ou eclosioni en el mateix prat a favor d'una temperatura apropiada i que el cuc en eixir de l'ou cerqui la protecció contra el sol i la intempèrie en el dors d'una fulla.

Pels efectes de la invasió el mateix és que el paràsit penetri a l'organisme del xai en forma d'ou que en forma de cuc; els resultats són iguals.

Sempre que en un ramat s'observi que hi ha uns quants xais magres i que es tornen anèmics és que existeix la malaltia. Però, com que alguna altra malaltia pot també causar l'anèmia, el millor és recollir els excrements dels malalts i posar-los en lloc on hi hagi humitat i uns 16 graus de calor per a veure si al cap de pocs dies naixen els cucs, causants de la malaltia. També es pot fer un examen microscòpic dels ous.

Així que la causa de la malaltia és confirmada per la presència d'ous o cucs d'estrònguïl, aleshores cal fer dues coses. Primera; guarir els animals malalts; segona: evitar que els animals sans s'encomanin la malaltia. La terapèutica de l'estronguïlosi consisteix a donar als animals atacats medicaments que destrueixin els cucs sense causar dany als òrgans en els quals s'allotgen els paràsits.

Als anyells se'ls pot donar diàriament 15 grams o sigui, aproximadament una cullerada de cafè d'una infusió de darzell o absenta, o també una culleradeta d'oli empireumàtic amb 0'25 grams d'emètic. Aquest tractament s'anirà seguint fins i tant que en els excrements dels anyells no es trobin ous d'estrònguils.

En aquesta afecció, tant com guarir els malalts s'ha de curar que els bons no pateixin malaltia. Per això cal separar els anyells malalts dels sans; no fer pasturar els xais en els prats on hagin estat els animals infestats, i per últim, vigilar que en la femta dels xais tinguts per bons no hi hagi ous, en el qual cas es portaran al lloc on hi hagi els animals malalts.

Els prats on hagin pasturat els animals infestats es desinfectaran. Perquè un prat quedi en bon estat sanitari, cal en primer lloc que no hi hagi basses ni riots, és a dir, que l'aigua pugui circular lliurement. Després s'escampa sulfat de ferro en la quantitat de 200 a 500 quilos per hectàrea. El corral també s'haurà de desinfectar, com igualment els fems i el femer. L'addició de calç als fems i al femer destruirà els ous dels paràsits i constituirà ensems un adob important. L'emblanquinada amb calç al corral tindrà la mateixa finalitat.

Així mateix s'haurà de tenir en compte que els moltons i les ovelles no són tan sensibles com els anyells a l'estronguïosi, i molts d'aquells animals poden ésser envaïts per aquests cucs

sense que aparentment en sofreixin. En canvi, això no priva que siguin els escampadors d'ous i per consegüent els que determinen el contagi de la malaltia.

Tampoc no es podrà donar al bestiar llaner el fenc dels prats que hagin estat infestats d'estronguïls. Els efectes del sulfat de ferro no són efectius fins al cap d'un any de la seva aplicació.

Una malaltia parasitària costa molt de treure-la si no s'utilitzen procediments enèrgics i constants. I perquè no torni a venir caldrà vigilar el ramat i practicar les regles higièniques de desinfecció dels corrals i dels prats si els fets ho exigeixen.

JOAN VETES

NOTICIARI

A LES ORGANITZACIONS AGRÀRIES

«En prendre fa temps la iniciativa de crear una entitat que unís, relligués i aplegués les forces de les diverses organitzacions agràries, que acollint-se a la llei de Sindicats i altres semblants s'han constituït arreu de Catalunya, no ens abellia pas el desig de construir una capelleta enfront de cap altra, ni molt menys destruir res del que existeix, sobretot si fa bona feina.

Tampoc pensàvem en la constitució de cap partit agrari per a intervenir directament en les eleccions, sigui dit això, perquè en coincidir casualment les nostres tasques preparatòries amb el passat període electoral, podria fer pensar a algun mal intencionat que les nostres directrius no fossin purament agrícoles. Per això, passades ja per ara aquelles circumstàncies, ens interessa fer-ho constar ben clarament.

El nostre pensament no és altre que donar forma plàstica, tangible i pràctica a quelcom que està en l'esperit de tots. Era tan viva aquesta aspiració, que de tant en tant, i responent a atacs de què era objecte alguna part del complex agrari, s'aplegaven circumstancialment les persones directives de molts Sindicats, per tal de cercar en un canvi d'impressions i en el contacte de colzes, el camí que portant-nos a una acció coordinada, i deixant de banda la protesta estèril, ens fes trobar en l'acoblament de forces disperses el poder necessari perquè el sentir dels agricultors fos escoltat i acatat.

Consti, doncs, que no anem contra ningú ni contra cap organització. Propugnem la formació d'una entitat de finalitat ben definida, com diran clarament els nostres Estatuts; la missió de la qual entenem que cap altra entitat de les constituïdes podria fer, per quant la feina que se li senyala solament la poden fer els mateixos interessats; i que no ho pot fer cap de les existents n'és prova palesa el que malgrat la bona voluntat i alguna temptativa no reeixida, no s'ha pogut materialitzar la idea amb tot i el desig que hi ha en totes les organitzacions agràries.

Cal destriar ben bé els interessos dels agricultors dels que no ho són. Estudiar-los, defensar-los i aplegar-los; heu-vos ací una bella tasca a fer, ja que cal evitar com mantes vegades ha succeït la confusió dels interessos de l'agricultor amb els de certs industrials, i cal privar també, que la força de l'agricultura organitzada es posi al servei d'interessos molt respectables, que res, però, no tenen a veure amb l'agricultura.

L'èxit aconseguit en les reunions preparatòries el creiem penyora que els nostres propòsits no han de fracassar i així ho esperen les associacions representades, al servei de les quals i de totes les altres es fan els treballs possibles per a assolir la finalitat desitjada.

Serveixin aquestes ratlles per a aclarir, públicament i d'un cop, tot quant s'ha dit en la Premsa i fora d'ella sobre el projecte de creació de la Unió de Sindicats Agrícoles de Catalunya.

Pel Sindicat Vitícola Comarcal de Martorell, F. Santacana; per la Federació de Sindicats Agrícoles del Litoral, P. Cabot; per la Federació Agrícola de la Conca de Barberà, A. Talavera; pel Sindicat Agrícola de Viladrona, J. Vives; pel Sindicat Agrícola de Cervera, R. Vidal; pel Sindicat L'Oliva Arbequina, R. Piferrer; pel Sindicat Oleícola Garrotxa-Empordà, C. Jordà; pel Sindicat Agrícola d'Espolla, F. Mascort.»

A més no s'ha d'oblidar que el Reial Decret que ens ocupa ha estat publicat en vigílies de començar l'exportació, la qual cosa ve a representar una sorpresa i una desigualtat. Diem sorpresa perquè s'ha prescindit en absolut de consultar el parer dels productors, e's únics interessats; i desigualtat, perquè sembla que s'hagi esperat que s'acabés l'exportació des de Màlaga, que s'ha portat a terme sense cap dels entrebancs ara posats. Efectivament, l'exportació de l'alludida comarca ha estat feta entre l'aparició del primer Reial Decret d'exportació i el que fixa les normes actuals.

Donada l'actual organització dels Sindicats agrícoles, compten amb sobrerresponsabilitat per a fer-se càrrec de l'exportació i vetllar pel compliment de les normes

raonables que puguin dictar-se. Per aquest motiu creiem que l'única manera d'evitar que el conflicte esdevingui més greu és esmenar les dues normes senyalades, que d'aplicar-se, entranyarien la ruïna de tota la comarca.

Hem dit que els Sindicats Agrícoles tenen suficient personalitat. Poden, a més, afegir que el prestigi del Servei Agronòmic, que tant s'ha vingut preocupant de l'exportació de la patata primerenca, ha de respondre als justificats desigs dels mercats consumidors.

Vet ací, doncs, quina ha d'ésser la veritable solució: la vigilància a càrrec de les entitats agrícoles i el control tècnic, com li pertoca com a organisme oficial, a càrrec del Servei Agronòmic.

Estem segurs que una rectificació en el sentit explicat apaivagaria els ànims dels pagesos amenaçats.

Pel que toca a la fixació del pes mínim, ha de deixar-se aquesta qüestió a l'albir del Mercat consumidor. Si els consumidors demanessin als productors una selecció de pesos, els pagesos ja procurarien complaure'ls pel compte que els tindria.

El pretendre fixar el pes mínim com a norma oficial és donar armes a un tercer perquè pugui comerciar capriciosament.

No hi ha dubte que el Govern sabrà resoldre l'assumpte favorablement.

Així ho esperen tots els pagesos-productors, l'única ocupació dels quals és treballar per trobar en el seu treball la justa recompensa d'una valorització raonada de les seves collites.

LA UTILITZACIÓ DEL PALAU D'AGRICULTURA

Reunió de Representants dels Sindicats Agrícoles

L'Ajuntament de Barcelona, acceptant la proposició que al seu temps li presentà l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, que el Palau d'Agricultura seguí, finalda l'Exposició Internacional, adherit a la finalitat per a la qual fou construït, ha aprovat la creació d'un Patronat que tingui cura de la seva organització, explotació i administració.

En aquest Patronat hi tenen representació, com era de justícia, els Sindicats Agrícoles de Catalunya. L'Institut Agrícola de Sant Isidre, com a entitat agrícola més antiga de Catalunya, puix que compta vuitanta anys d'existència, i com a iniciador de la idea, ha convocat una assemblea de Sindicats i Associacions agrícoles, que tindrà lloc dimarts vinent, dia 24, a les onze del matí, al local de l'entitat (Porta-Ferrissa, 21, principal), per a nomenar lliurement la persona que els hagi de representar en el dit organisme.

L'Institut Agrícola Català de Sant Isidre prega als Sindicats i Associacions agrícoles de Catalunya que en cas que no hagin rebut la corresponent convocatòria per a aquesta reunió es donin per convocats.

* * *

Alguns dies després els Sindicats reunits en Assemblea acordaren elegir al senyor Josep Carcereny i Garcia, de Sant Feliu de Llobregat.

DEPARTAMENT DE TECNICA I PRACTIQUES AGRICOLES

Campanya de poda de les oliveres

Continuant els treballs per a l'estudi i foment dels interessos agrícoles iniciats pels antics Serveis Tècnics d'Agricultura de la Mancomunitat de Catalunya, el Ser-

vei de camps i arbres fruiters del Departament de Tècnica i Pràctiques agrícoles de la Diputació de Barcelona acaba de realitzar una intensa campanya de poda de les oliveres a les comarques de l'Alt Penedès, Igualada, Pla de Bages i Alt Vallès, amb una brigada de podadors que ha recorregut les principals zones olivereres d'aquestes comarques. Després s'ha establert una minuciosa revisió dels sistemes de poda local i les normes que cal seguir per a llur modificació, adaptació i milloria.

Aquest Servei, durant la campanya, i a fi d'atendre les peticions particulars dels propietaris, ha organitzat brigades de podadors competents, els quals segueixen els ensenyaments i les normes establertes.

Curset a Castellar del Vallès

Patrocinat per l'Excelentíssima Diputació Provincial de Barcelona, i a instàncies del Sindicat Agrícola «L'Harmonia», de Castellar del Vallès, es donà un Curset de vuit lliçons, organitzat pel Departament de Tècnica i Pràctiques Agrícoles—continuació dels antics Serveis Tècnics d'Agricultura—a càrrec dels tècnics del dit Centre, tractant-se els temes següents:

Aquestes conferències es donaren en el local social del dit Sindicat, il·lustrada amb projeccions i acompanyades de lliçons pràctiques.

L'EXPORTACIÓ DE PATATA PRIMERENCA

La publicació del Reial Decret que senyala les normes d'aquesta exportació promou una sorollosa protesta dels pagesos productors

Se'ns prega la inserció del solt i telegrams següents:

«L'aparició d'un reial decret que publica la «Gaceta» de Madrid referent a les normes a què ha d'ajustar-se l'exportació de patates ha produït un gran disgust entre els agricultors productors de la varietat primerenca d'aquest litoral.

Davant la injustícia de fixar el pes mínim de les patates que puguin exportar-se en 20 grams es considera que tal mesura representa una ruïna total per la comarca, no sols tenint en compte la quantitat de producció que quedarà desvaloritzada, sinó també per les confusions i represàlies que poden derivar-se de tal disposició.

La Federació de Sindicats Agrícoles del Litoral, que representa la major part dels agricultors de la Costa, ha tramès la seva enèrgica protesta al ministeri d'Economia Nacional a fi que el pes mínim sigui fixat en 10 grams.

També aquesta entitat demana al propi ministeri que la Comissió de Vigilància sigui integrada pels propis Sindicats Agrícoles, sota la inspecció del Servei Agronòmic Nacional i no com es pretén ara, per entitats estranyes als interessos agrícoles.

Els pagesos esperen que el ministre d'Economia Nacional atengui la seva enèrgica i justa protesta, tramesa per mitjà de les seves associacions, tot esperant la corresponent rectificació evitant a què es vegin obligats a què, de no ésser atesos, la protesta sigui estrepitosa.»

A continuació copiem els telegrams cursats per la Federació i pels Sindicats que la formen, com els tramesos per diverses entitats agràries de Catalunya:

Excm. Sr. Ministre d'Economia Nacional.—Madrid.—Llegit aclariment reial decret exportació patata lamentem haver d'exposar amb tot respecte que ha estat sorpresa sonfiança V. E. amb redacció tan favorable a in-

termediaris i tan ruïnosa per a agricultors productors. A intermediaris se'ls concedeix una espècie de monopoli per a trepitjar interessos agricultors. En primer lloc, base quarta, apartat C, disposa pes mínim de patates 20 grams, que representa ruïna agricultors i arma intermediaris per eludir compromisos. V. E. pot veure i comprovar amb mostra remesada de patates amb pesos entre 18 i 19 grams que patates deu grams endavant són ben rebudes mercats consumidors, els quals solament exigeixen mercaderia sana i neta. Segon lloc base 15 disposa forma nomenar comissió inspectora que no garanteixi degudament interessos agricultors. En nom tres milers agricultors associats que reial decret arruïna, demanem pes mínim deu grams i que Comissió inspectora sigui integrada exclusivament per associacions productors sota vigilància servei nacional agronòmic.—Federació Sindicats Agrícoles del Litoral.—Pere Cabot, president; Josep Carbonell, secretari.»

* * *

Telegrama cursat pels Sindicats Agrícoles de Sant Martí, Badalona i Canyet, Tiana, Masnou, Teià, Premià de Mar, Vilassar de Mar, Cabrils, Cabrera de Mataró, Argentona, Mataró, Sant Andreu de Llavaneres, Canet de Mar, Sant Pol de Mar, Calella, Pineda, Malgrat, Lloret de Mar i Sant Feliu de Guixols:

«Excm. Sr. Ministre d'Economia Nacional.—Madrid.—Unim la nostra demanda a la de la Federació de Sindicats Agrícola del Litoral, única entitat que representa interessos genuïns de la producció patates primerenques, i sollicitem reial decret exportació en el sentit que la dita Federació recapti per merèixer-ho en justícia els productors de l'esmentada varietat directament perjudicats.»

* * *

«Excm. Sr. Ministre d'Economia Nacional.—Madrid.—Identificats amb Federació Sindicats Agrícoles del Litoral, que representa productors especialitat patata primerenca, preguem V. E. atengui justes pretensions dita entitat rectificanc R. D. perjudicial exportació en forma que aquesta sollicita.—Sindicat Vitícola Comarcal de Martorell.—Francesc Santacana.»

* * *

«Excm. Sr. Ministre d'Economia Nacional.—Madrid.—Esperem que en bé interessos productors patates primerenques se servirà V. E. rectificar decret exportació d'acord demanda representant agricultors la Federació de Sindicats Agrícoles del Litoral, única entitat amb autoritat sobre interessos especialitat indicada.—Comitè de la Unió de Sindicats Agrícoles de Catalunya.»

COMENTARIS

Segueix apassionant a tota la pagesia el contingut del Reial Decret publicat a la «Gaceta de Madrid» del dia 25 del corrent, on es dicten les normes que han de regir l'exportació de les patates primerenques.

Les Directives de tots els Sindicats Agrícoles de la Maresma, i especialment la Junta Permanent de la Federació de Sindicats Agrícoles del Litoral, estan gestionant prop del Govern una adequada solució al conflicte plantejat, per tal d'apaivagar els ànims.

Hem pogut comprovar que tots els pagesos productors estan conformes a efectuar l'exportació a base de totes les garanties que exigeixen els Mercats consumidors re-

ferents a una confecció adequada. Accepten (tota vegada que ells mateixos no han sol·licitat per mitjà de les seves Associacions) totes les normes encarrilades a què amb les patates sanes i netes de terra no s'hi barrejin les que siguin dolentes, rosegades, mares, etc., etc., ni les que tinguin un pes de menys de 10 grams. En prova d'això és que l'any passat cap Sindicat Agrícola va tenir ni la més petita reclamació per aquests conceptes.

El pretendre, com estableix la norma quarta, apartat C de l'anomenat Reial Decret, una separació de les patates amb pesos inferiors a 20 grams i que la Comissió de Vigilància estigui composta per organismes estranys als interessos agrícoles, és el que els pagesos productors no poden acceptar de cap de les maneres.

En el concurs de posta que s'està celebrant a Palma de Mallorca han guanyat el primer i segon premis de posta d'hivern dues gallines propietat del nostre amic i col·laborador en Joan Salom. Són de la raça del Prat i han fet respectivament 80 i 64 ous des del dia 15 d'octubre al 28 de febrer.

Aquestes polles són filles de la campiona del concurs verificat fa dos anys i descendentes dels desfets galliners de la que fou Escola Superior d'Agricultura.

LA TARONJA. — NOTA DE VALENCIA

Amb motiu d'una gran indústria iniciada als Estats Units, el vicecònsol d'Espanya a Miami (Florida) ha adreçat a aquesta Alcaldia una comunicació ben falaguera per a l'esdevenidor del negoci taronger.

Consigna que la Borsa de Fruïtes Cítriques, Florida Citrus Exchange, en combinació amb l'Associació Nacional de Lleters, National Daivy Products, i que disposa d'un capital equivalent a uns dos mil milions de pessetes, va a escometre l'empresa d'industrialitzar la taronja tarada o sobrerera per excés de producció.

Amb aquest objecte destinarà els seus sucs al consum, congelant-los i formant grans blocs, que en carros neveres seran portats a les oficines embotelladores i distribuïdes en diversos indrets a l'efecte, on tindran lloc diàriament la repartició als consumidors, tal com avui es fa amb la llet.

El director general de l'esmentada Borsa Cítrica, Mr. C. C. Commender, és del parer que l'èxit de l'empresa depèn només de la propaganda, en la qual van a esmerçar-se els milions que calguin.

El contracte amb la Societat de Lleters ha estat signat per dotze anys, i hom espera ara que el consum dels sucs de taronja servits en la forma desus-dita, augmentarà d'any en any i absorbirà tota la producció tarongera, amb molt de profit per part dels conreadors, que d'aquesta manera trobaran assegurada l'estabilització de les collites, qualsevulla que sia el seu abundor.

LA CAIXA RURAL DE LA BISBAL

Havent quedat vacant la presidència de dita entitat per defunció del senyor Lluís de Ferrer, en la renovació ordinària de càrrecs celebrada el passat mes de gener va ésser elegit per a la mateixa el que ho era Vis-president En Jaume Rosich.

L'ENSENYAMENT AGRÍCOLA

Una proposta a la Protectora d'Ensenyança catalana

«El qui subscriu, soci de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana des de l'any 1917 i ex-membre de la Delegada de l'Havana, entenent que el moment

present, de desorientació social i política, el més gran servei que pot fer-se a Catalunya, en matèria de formació catalana i cívica de la Joventut, és l'ensenyament pretècnic agro-comercial d'una massa de joves, per tal que cada any, s'obtingui una promoció de tres-cents, a fi que arreu de Catalunya es vagi formant una selecció de joves amb el cap ben clar i amb un esperit catalanís-sim a prova de snobismes i deformacions forasteres, demana que l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana s'adrexi a les Diputacions de la nostra terra, per tal que, mancomunadament, acceptin i realitzin en el més breu termini possible, aquesta gran obra, la qual hauria d'ésser acomplerta, per mitjà de la creació de deu escoles-granges d'ensenyament pretècnic agro-comercial, en les quals els joves, durant tres anys d'internat rebessin una educació adequada per tal de formar-los professionalment i cívicament.

Hem de retreure com alligonament el fet que a Dinamarca, cada any, completen una educació com la que es propugna 600 deixebles i a Txecoslovàquia 1.500. Damunt d'aquests nuclis s'assenta el progrés i la civilització d'ambdós països. Per això allí no es parla de crisi del llibre ni de crisi del caràcter. Per això també allí l'home de ciència pot lliurar-se tranquil a les seves tasques de recerca i especulació, segur que en el moment de reeixir trobarà els auxiliars aptes indispensables perquè el seu esforç dongui tot el fruit que ell havia somniat.

Per a evitar que la política i el favoritisme malmetin i desnaturalitzin el pla d'ensenyament, el sotassinant, proposa també que l'A. P. de l'E. C. encarregui als senyors M. Rossell i Vilar, August Matons, Josep Maria Valls, Ramon Sala, de Balaguer, Josep Vidal, de Cervera, i Manuel Raventós, de Sant Sadurní, l'estudi del pla d'ensenyament i la forma de selecció i formació del professorat.

El sosteniment d'aquests deu centres d'ensenyament no seria molt dispendiós; el qui subscriu en calcula així el pressupost:

Despeses: Professorat i material d'ensenyament (50 mil pessetes anyals per escola) 500.000 pessetes.

Ingressos: Les matrícules de 900 deixebles, a 30 pessetes, 324.000 pessetes.

Dèficit anyal, 176.000 pessetes.

Hi ha despeses importants de primera instal·lació.

També es produïren ingressos importants en l'explotació de les granges agropecuàries.—*Enric Sala*.

EL TRACTAT COMERCIAL AMB FRANÇA

Les negociacions comercials amb França poden donar-se per acabades no havent donat resultat a conseqüència de la intransigència en què han posat els negociadors francesos. Com és sabut, totes les dificultats giren entorn de l'entrada de vins espanyols, puix que França ha augmentat els seus drets aranzelaris de 55 a 84 francs per hectolitre, i a més fixa un cupus d'entrada que limita a 500.000 hectolitres podent variar-lo anualment segons la producció vitícola de França, Argèlia i Tunis, quan en realitat la dita xifra és cinc vegades major a l'exportació de vins espanyols que habitualment es fa a França.

El bon esperit de conciliació demostrat pels negociadors espanyols ha topat contra la negativa constant dels representants francesos, els quals ni per als vins espanyols que serveixen exclusivament per a les operacions de «coupage» han mostrat cap predisposició. Per tot això, poden considerarse virtualment trencades les negociacions comercials iniciades entre els dos països.

BIBLIOGRAFIA

Tratado de Agricultura, per Bruno Dürigen, versió espanyola de la 5.ª edició alemanya. Volum II, 783 pàgines, làmines de color i gravats. Gustau Gili, editor, Barcelona. 36 pessetes.

Aquest segon volum tracta de la reproducció i cria, alimentació, explotació i malalties. Cada una de les espècies pròpies de l'Avicultura està tractada particularment, de manera que l'obra ve a ésser un conjunt de tractats de gallines, oques, ànecs pintades, coloms, faisans, paons i cignes.

Les descripcions de les diverses matèries de què consta el llibre, són molt detallades i completes.—*M. R. V.*

Enfermedades de las aves domésticas, per J. Lahaye, trad. de Pedro Farreras. Biblioteca de la «Revista Veterinaria de España», Barcelona. Apartat 463.

Es un llibre de 381 pàgines amb 150 figures. Tracta d'Anatomia i Fisiologia, Higiene i Alimentació, Patologia i Terapèutica, i Elements de Cirurgia aviar.

El caràcter tècnic d'aquesta obra la fa pròpia per veterinaris, i avicultors d'una certa cultura.

Creiem que és la millor obra que existeix en castellà.

La traducció, com totes les del doctor Farreres, molt acurada.

El cultivo del algodón en el Delta del Ebro.—Conferència donada a l'Ateneu de Tortosa per Josep Via. (Fullet de 17 planes).

Guiatge Agricol. (Escrit correctament hauria de dir Guiatge Agrícola). Portaveu del Sindicat Agrícola i Caixa rural de Sampedor. El sumari conté, principalment, la Memòria del Consell Directiu de l'any passat i Estat de comptes del Sindicat i Caixa rural.

INSTITUT AGRÍCOLA CATALÀ DE SANT ISIDRE

En la darrera sessió de la Junta Directiva de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre el seu President senyor Baró d'Esponellà va donar compte de les manifestacions que va fer en la reunió celebrada pel Consell General del que forma part, de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i Estalvis. Després de congratular-se del gran ajut que la Caixa presta als agricultors i als Sindicats necessitats de crèdits va indicar la conveniència de que s'estudiessin altres modalitats de crèdit, o sigui la manera de subvenir a les necessitats del modest agricultor a fi de que pugui disposar de capital circulant per a fer front a les despeses prèvies de les collites i no tenir de malvendre-les, i per a l'adquisició de ramaderia o maquinaria o per a efectuar reparacions a la «masia». D'ésser factible que la Caixa obrís crèdits a favor dels modestos agricultors, a fi de que sempre que les necessitats l'obliguessin pogués fer ús parcialment dels mateixos, el benefici que experimentaria l'agricultura del nostre país seria molt considerable.

El President del Consell senyor Ferrer i Vidal va manifestar que havien de prendre's en consideració les manifestacions del senyor Baró d'Esponellà invitant-lo a que l'Institut elabori unes bases per a sometre-les a l'estudi de la Caixa de Pensions.

La Junta de l'Institut quedà molt agraïda al Consell General de la Caixa de Pensions per la seva bona disposició a favor dels agricultors.

Fou aprovat el dictamen presentat pel senyor Pau Juny i Viles respecte a uns avant-projectes de bases per a diverses formes de Crèdit Agrícola elaborats per la Conferència Nacional Agrària.

Considerant acceptables els avant-projectes en quant podrien donar la solució parcial a necessitats de Crèdit agrícola, el senyor Juny es fixa especialment en el seu dictamen, en la dita Canvia Agrícola, forma de préstec amb garantia d'hipoteca agrícola, o sigui prenda sense desplaçament, proposant diverses modificacions en els avant-projectes que donarien major utilitat als preceptes que s'establissin.

Després d'un detingut examen de l'actual estat de les negociacions prop del Govern en que els interessos vitals del país aconsellen mantenir en actitud enèrgica, majorment quan segons les darreres impressions el Govern francès va modificar els drets aranzelaris sobre els vins.

Examinà la Junta diversos requisits per a l'exportació de les patates estimant que alguns, a més de no millorar el crèdit del producte en l'estranger, involucen perjudicis de consideració per al productor.

Es va acordar en conseqüència sol·licitar que sigui rebaixat el tipus de 20 grams per unitat en el període de febrer a maig perquè puguin exportar-se patates, sense necessitat d'ésser envasades en bultos a part, donat el preu que tenen en els mercats estrangers les que no arriben a aquell pes; i sol·licitar igualment que l'element productor tingui representació efectiva en el Servei d'Inspecció per a les exportacions.

Es donà compte d'una comunicació de la Cambra Oficial Espanyola de Comerç de l'Havana, acompanyant diversos documents, respecte a notables deficiències observades en l'exportació a Cuba d'alls de Catalunya i de València que es en perjudici del crèdit de dit producte que representa important font de riquesa en les comarques de Banyoles i Vilafranca del Penedès.

La Cambra de Comerç de l'Havana abunda en les idees que suggerí l'Institut per a evitar el descrèdit de la nostra mercaderia i de no prendre's mesures, aquell mercat es veurà suplantat per la producció d'Itàlia i Xile.

S'acordà la concessió d'un premi per al Concurs de bestiar de totes classes que se celebrarà els dies 24 i 25 de maig a la Seu d'Urgell, organitzat per la Junta Comercial de Ramaders d'aquella localitat.

Foren examinats uns documents publicats per la Delegació Superior del Treball que tenen per objecte la formació d'un cens de vaqueries, a fi d'apreciar el que són vaqueries industrials i rurals. A més de formular algunes observacions, sobre el particular, acordà la Junta sol·licitar de la Delegació una prorroga del termini per a informar.

Ous de Naftalina

Patentats i model Industrial Registrat

Maten el poll.-Desinfecten els ponadors.-Eviten en les gallines el vici de menjar-se els ous.-Serveixen d'ou ponedor.-Maten l'arna

Preus franc envàs estació Barcelona:

Una dotzena: 6 ptes. una - Una grossa: 5 ptes. la dot.^{na}

DE VENDA A LES PRINCIPALS DROGUERIES I A LA

Comercial de Productes Refinats del Quitrà, S. A.

RAMBLA DE CATALUNYA, 66, 1.ER LLETRE G. :-: BARCELONA

CREDIT I DOCKS DE BARCELONA

COMPANYIA DE CRÈDIT I DE MAGATZEMS GENERALS

FUNDADA L'ANY 1881

Magatzems en el port de Barcelona, enllaçats amb la xarxa ferroviària.—Magatzems a Aldea (Amposta)

Préstecs sobre cereals, fruits i primeres matèries
Obertura de crèdits

Comptes corrents a la vista i a terminis.—Comptes corrents en monedes estrangeres. — Descompte i cobrament d'efectes comercials. — Valors. — Cupons. — Préstecs sobre títols

Cambra cuirassada amb compartiments de lloguer

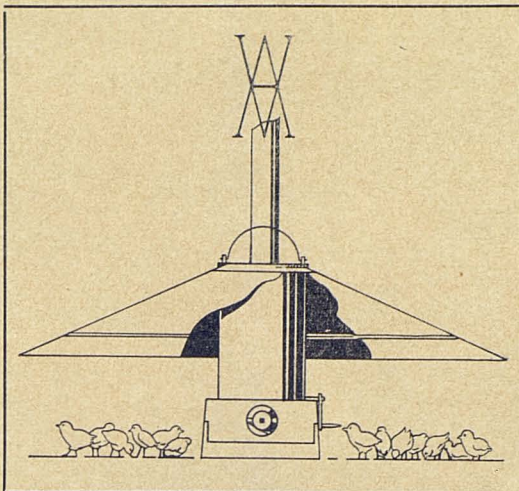
PASSATGE DEL COMERÇ, 7 — Apartat de Correus 661

EL MERCAT

ULTIMES COTITZACIONS

ADOBOS	UNITAT	PESETES		UNITAT	PESETES
Superfosfat d'os, 18-20 per 100 d'àcid fosfòric i 1/2 per 100 de nitrogen ...	100 quilos	15'—	Colorant Bordeus.. ...	1 kilo o litre	15 a 75
Superfosfat de calç, 18-20 per 100 d'àcid fosfòric soluble ...	»	13'50	Id. Caramelina. ...	»	15 a 75
Superfosfat de calç, 16-18 per 100 d'àcid fosfòric soluble ...	»	12'50	Fosfat amònic blanc de neu, en pols. ...	»	2'10 a 2'45
Superfosfat de calç, 13-15 per 100 d'àcid fosfòric soluble ...	»	11'70	Gelatina Flandes extra. ...	»	4'25
Sulfat d'amoníac, 20-21 per 100 de nitrogen ...	»	41'—	Id. or, plata, bronze... ..	»	8'25 — 7'25
Nitrat de sosa, 15-16 per 100 de nitrogen ...	»	46'50	Glicerina, pura bidestillada, 30° Enol ...	»	3'50
Sulfat de potassa, 90-92 per 100, equivalent a 49-50 per 100 de potassa pura.	»	36'25	Metabisulfat de potassa cristal·litzat ...	»	1'70 a 2'10
Clorur de potassa, 80-85 per 100, equivalent a 49'50 per 100 de potassa pura ...	»	36'25	Negre animal ...	»	1'15 a 1'45
Matèria orgànica còrnia natural, 10-11 per 100 de nitrogen i 2-3 per 100 d'àcid fosfòric ...	»	40'—	Nosperal (substitueix al sulfat de coure). ...	»	1'15
Guano Sant Jordi, 7-8 per 100 de nitrogen i 9-11 per 100 d'àcid fosfòric i 5-6 per 100 de potassa ...	70 quilos	22'50	Osteocila Coignet. ...	»	4'35
Sulfat de ferro en gra ...	100 quilos	12'50	Sang cristal·litzada Enol ...	»	3'50
Nitrat de calç 15-16 per 100 de nitrogen i 28 per 100 de calç ...	»	30'50	Taní al alcohol, pur... ..	»	5'65 a 10
Cianamida 19-20 per 100 de nitrogen, 60 per 100 de calç ...	»	37'50	Id. al éter, pur ...	»	10'75 a 16
			Brou Bordelés Schloesing. ...	»	1'30
SOFRES			BOTAM		
Sofre Sant Jordi, 98-100 per 100, extra ...	40 quilos	17'50	Barrils de 14 a 16 litres, roure	Un	7'—
Id. fd, 98-100 fd., extra fi ...	»	19'50	» 28 a 32 »	»	13'—
Sofre gris o precipitat ...	»	10'—	» 100 litres... ..	»	28'—
Flor de sofre o sofre sublimat ...	»	26'—	Pipes de 240 ...	»	48'—
Sofre de terròs ...	50 quilos	40'00	Bordaleses ...	»	50'—
Sofre en pans, refinat ...		46'50	Bocois 600 ...	»	210'—
Sofre de canó ...		52'—			
PRODUCTES ENOLÒGICS			CEREALS		
		(comprant-ne 100)	Blat		
Acid cítric cristal·litzat, pur estranjer 99°. ...	1 kilo o litre	8'25	Froment de Castella ...	100 quilos	46'50 a 47'25
Acid tartàric id. id. id. ...	»	4'50	Xeixa de la Manxa ...	»	46'—
Id. id. id. id. id. ...	»	4'25	Froment de la Manxa ...	»	46'—
Anhidrid sulfurós, pur francès	»	1'25	Aragó ...	»	46'50 a 47'—
Sofre conglomerat en pastilles de 5 a 100 grs. ...	»	1'50	Navarra ...	»	47'50
Lluquets classe extra sense degotalls... ..	»	1'50	Urgell i Vallès ...	»	47'— a 48'50
Id. id. corrent ...	»	0'85	Comarca ...	»	41'—
Carmel especial de sucre, classe extra ...	»	3'75	Extremadura, blanquet ...	»	46'50
Carbó vegetal en pols fina ...	»	2'15	Cruxer ...	»	00'— a 00'—
Cel·lulosa Enol. ...	»	5'—	Lleida ...	»	49'—
Cola Vila. ...	»	2'75			
Id. Coignet, en plaques. ...	»	3'—	Civada		
Id. xina en fideus ...	»	35'—	Extremadura ...	»	31'— a 31'50
Carolussa Saliausky ...	»	45'—	Manxa ...	»	00'00 a 00'—
			Aragó ...	»	00'00
			Ordi		
			Extremadura ...	»	37'50 a 38'—
			Manxa ...	»	00'00 a 00'—
			Urgell ...	»	36'— a 37'—
			Sagarrà ...	»	38'— a 38'50
			Aragó ...	»	39'— a 39'50
			Castella ...	»	37'— a 38'—
			Comarca ...	»	
			Moresc		
			Plata, ...	»	39'— a 39'50
			Danubi ...	»	00'— a 00'—
			Mill		
			Estranger ...	»	39'— a 39'50
			Comarca ...	»	00'— a 00'—
			Arròs		
			Benlloc, zero ...	»	49'— a 51'34
			Idem, mitjà ...	»	51'50 a 56'50—
			Idem, selecte ...	»	53'50 a 54'50
			Matisat, ordinari ...	»	— 50

	UNITAT	PESSETES		UNITAT	PESSETES
Idem, selecte	100 quilos	57'50	Farina de peix	100 quilos	90'— a 110'—
Bomba, ordinari	»	85'—	Farina d'ossos	»	35'— a 40'—
Idem, superior	»	98'—			
Idem, extra	»	110'—			
LLEGUMS			FRUITES SEQUES		
<i>Faves</i>			<i>Ametlles</i>		
Extremadura	»	53'— a 53'50	Mallorca	»	400'—
Itàlia	»	52'— a 52'50	Esperança, primera	»	430'—
Mallorca	»	52'50 a 53'—	Tarragona	»	440'—
Oran,	»	52'— a 52'50	Mollar amb closca	»	220'—
Valencianes,	»	00'—			
Prat	»	52'— a 53'—	<i>Avellanes</i>		
<i>Favons</i>			Ordinària amb clofolla	»	000'—
Sevilla	»	53'50 a 54'50	Negreta	»	220'—
Xereç	»	54'— a 55'—	Sense clofolla, primera	»	190'—
Marroc	»	50'— a 51'—	» segona	»	180'—
Italians	»	53'— a 53'50			
Anglesos	»	51'—	<i>Figues</i>		
<i>Garrofes</i>			Fraga	10 quilos	8'—
Vinaroç	100 quilos	25'89 a 26'19	Idem extra	»	9'—
Roges	»	23'80 a 24'40	Mallorca	»	6'—
Mallorca	»	19'04	Idem negres		
Eivissa	»	19'04	Burriana		
Matafera	»	00'—	Albunyal		
València	»	25'—			
Xipre	»	00'—	<i>Pinyons</i>		
<i>Veces</i>				100 quilos	420'—
Navarra	»	50'— a 51'—			
Romania	»	00'—	VINS		
Calaf	»		Penedès, blanc	Grau i hectòlitre	2'70
Màlaga	»	37'— a 44'—	Camp de Tarragona, blanc.	»	2'70
<i>Mongetes</i>			Priorat, negre	»	2'80
València Pinet	»	80'— a 84'—	Martorell, blanc	»	2'70
Monquillines	»	81'— a 85'—	Manxa, blanc	»	2'70
Trinquillon	»	80'—	Mistela blanca	»	3'15
Mallorca	»	79'— a 80'—	Idem negra	»	3'30
Itàlia	»	65'—	Moscateu	»	3'60
Hongria	»	00'—			
Romania	»	00'—	ALCOHOLS		
País	»	94'— a 95'—	Industrials 96 per 100	100 litres	245'— a 247'—
<i>Altres llegums</i>			Residus vínics 96	»	242'— a 245'—
Ers	»	39'50 a 41'—	Neutres de vi	»	228'— a 230'—
Titus	»	41'50 a 42'—			
Guixes	»	42'— a 44'—	Desnaturalitzat	»	145'—
Llenties	»	110'— a 125'—	Aiguardent de canya, 74 a 75	»	205'—
Cigrons pelons	»	77'— a 83'—			
Idem blancs	»	80'— a 185'—	OLIS		
FARINES I DESPULLES			<i>Oliva</i>		
Extra blanca superior	»	68'— a 70'—	Ordinari	100 quilos	195'65
Idem ordinària	»	62'— a 64'—	Superior	»	204'35
Intervinguda	»		Fi	»	221'75
Número 3	60 quilos	26'— a 27'—	Extra	»	230'45
Número 4	»	23'— a 24'—			
Segones	»	20'— a 22'—	<i>De pinyola</i>		
Terceres	»	18'— a 19'—	Verd, primera	»	117'40 a 121'75
Quartres	»	17'— a 18'—	Idem, segona	»	000'00 a 000'00
Segó	100 litres	5'—	Groc, primera	»	134'80 a 139'15
Segonet	»	5'—	Idem, segona	»	117'40 a 121'75
Farinassa d'arrós	70 quilos	20'—			
Morret	»	40'—	<i>Exòtics</i>		
Farina de manioc	100 »	35'—	Cacauet	100 litres	000'—
FARRATGES I PINSOS			Coco, blanc	»	152'—
Alfals	40 quilos	6'50 a 7'—	Idem, Cochin	»	167'—
Palla llargueta	»	3'— a 3'50	Idem, Palma	»	200'—
Polpa de remolatxa, estran-			Llinosa, cuit	»	205'—
gera	100 quilos	44'— a 45'—	Idem, incolor	»	213'—
Idem, país	»	28'— a 29'50			
Turtó de coco	»	34'— a 36'—	ANIMALS I LLURS		
Idem de cacauet	»		PRODUCTES		
Farina de turtó de llinosa .	»	38'— a 39'—	<i>Animals</i>		
Farina de carn	»	45'— a 60'—	Bous del país	1 quilo	2'80
			Vaques idem	»	2'80
			Vedelles idem	»	3'60 a 3'85
			Ovelles idem	»	3'70
			Xais idem amb llana	»	5'50
			Moltó	»	4'40
			Cabres idem	»	2'50
			Cabrits idem	»	6 a 7
			Porcs blancs del país, de		
			110 quilos net	»	3'35
			Idem, molt grassos	»	3'20
			Idem id. valencians, id. ...	»	0'00
			Idem mallorquins	»	3'00

Criadores de pollets

AMB CALEFACCIO DE CARBÓ

Tipus únic per a 500: 125 ptes.

L'única emprada en la meva granja

AGRÍCOLA VIGATANA

MAS PICÓ

CARACTERÍSTIQUES

Construcció sòlida :: Mínim de consum :: Màxim de rendiment

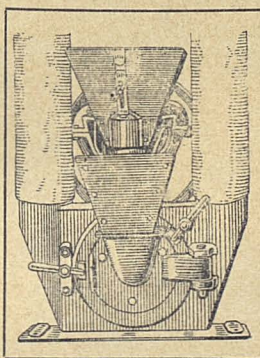
Funcionament continu :: Reglatge sensible :: Cura poca

Expulsa tots els gasos dolents :: Evita el perill d'incendi

Manté una temperatura ideal

Demaneu detalls i catàlegs: G. SANS - Riera, 19 - VIC

Molins tritadors

"El Campeón Universal"

Patent n.º 91267

Per tota mena de
grans, despulles, al-
fals, fenc, garrofes

i tota mena de materials

És l'únic molí que no produeix pols. Doble durada que tots els altres sistemes, degut a les dues mànigues d'aspiració; pot treballar a la dreta i a l'esquerra. Porta especial per alfals tal com es sega, degut a la seva gran bossa d'entrada. Es construeix en cinc tamanyos, de 100 a 2.000 quilos hora.

L'únic anunciant que només es dedica a construir molins tritadors, tenint tallers propis per a construir-los. No es cobra cap màquina fins que el client hagi donat la seva conformitat en el seu rendiment i bon funcionament.

OLIVAIRES

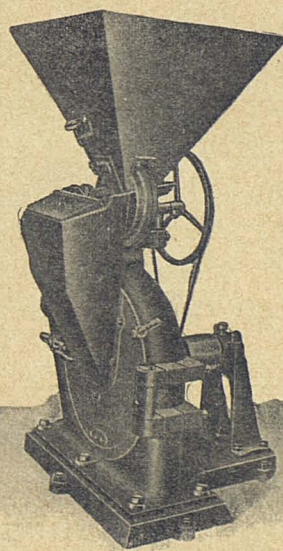
MODERN MOLÍ-TRITURADORA
REMOLEDORA D'OLIVES

Triple rendiment, treball més perfecte que els antics corròns de pedra, fàcil neteja. La mateixa màquina, amb un fàcil dispositiu serveix per esmicolar i moldre tota mena de pinsos. Grans facilitats en el pagament.

Per detalls, al constructor

MARC TORRAS

Riereta, 15 - BARCELONA - Telèfon 16884

**MOLI
"ALFA"**

El millor per a
pinsos per al
ramat, matèries
dures i fibroses.
Dispositiu de
moldre especial
patentat.

Andreu Morros

Oficines: Avinguda del Marquès de Argentera, 21
BARCELONA

Instal·lacions i reformes de FABRIQUES DE FARINES

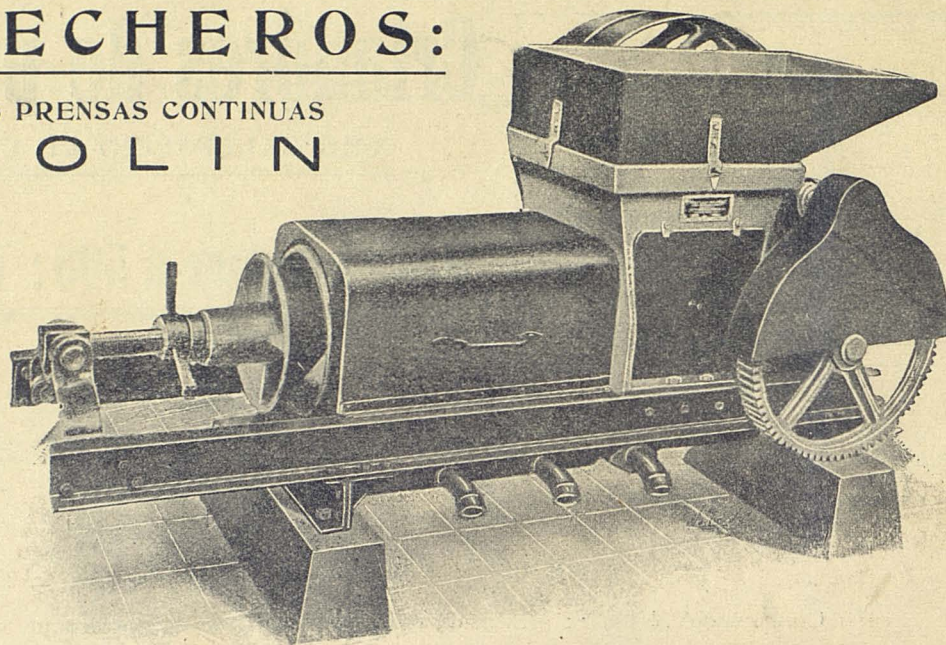
FABRICACIÓ NACIONAL. Sol·licitar preus i catàlegs

COSECHEROS:

LAS PRENSAS CONTINUAS
COLIN

Son las mejores hasta hoy. No dejan heces, quedando el vino sin aspereza

Primer Premio y Medalla de Oro en el Concurso de Prensa en Alcázar de San Juan

Material de vendimia :: Productos para la elaboración
PEDIR DETALLES Y CATÁLOGOS

VICENS VILA CLOSA -

PASSEIG DE GRACIA, 88
Telèf. 72095 - Dir. Teleg.: KEGEVILA

- Barcelona

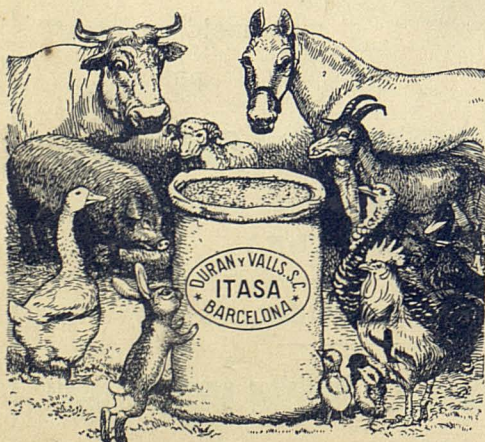
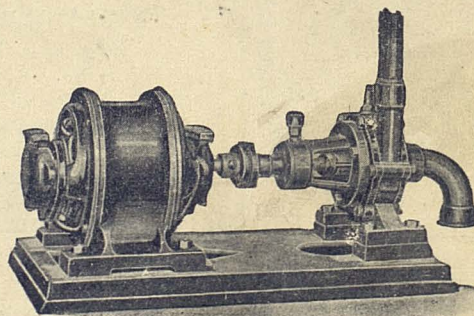
Propietaris! Quan necessiteu elevar aigua
recorden-vos sempre de la

Bomba MINERVA

que vos donarà completa satisfacció

Demaneu catàlegs i pressupostos a

MELCIOR CAÑARDO - Aragó, 252 - Barcelona
(entre R. Catalunya i Balmes)

Tots els nostres sacs van amb el precinte de garantia

En comprar aliments «ITASA» multipliqueu la vostra riquesa i embelliu la vostra hisenda
Car eviteu que la malura i l'anèmia d'una deficient alimentació us malmeti el bestiar

Tots els nostres productes són de qualitat superior i puresa garantida i elaborats sota la direcció del nostre tècnic D. J. M. Miracle, Perit avícola (R. E. O. E. A.)

Corresponem gratuïtament a tota consulta tècnica per a obtenir els màxims resultats en la cria del bestiar.

FARINES de Garrofa, Civada, Alfals, Ordi, Moresc, Ossos (calcínada), Palla, Petxina d'Ostra (esterilizada), Carbó vegetal (neutre).

TURTÓS de Coco, Cacauet, Colza, Gira-sol, Llinosa, Moresc, Palmiste, Ajonjolí i Soya. Farines de Turtós. - Farines de Peix. - Farines de Carn de Bou. Llavors de Lli, de Plata, Bombay i Marroc.

Pinsos preparats per a Pollets i Gallines a punt de pondre i ponedores.

Proveu qualsevol dels articles que enumereu i pràcticament us assabentareu de la nostra serietat i bon tracte.

Sol·liciteu mostres i cotització mensual sense cap mena de compromís per part vostra.

CEREALS: Civada, Ordi, Moresc, Sègol, Pans, Polpes seques de Remolatxa. Segós i totes les despulles del blat i llegums.

«ITASA» - Indústria de Turtós. Segós, Llavors i Olis - Duran i Valls, S. A.

Fàbrica i Oficines: Avinguda d'Icària, 169 - Magatzems de Dipòsit: Castillejos, 2-4 - Telèf. 53.392
Direcció teleg. i telef.: «Itasa» - Representats a Llotja per J. Verdaguer-Taula n.º 4 - BARCELONA

NAGSA.-Casanova, 212-214-BARCELONA.